

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

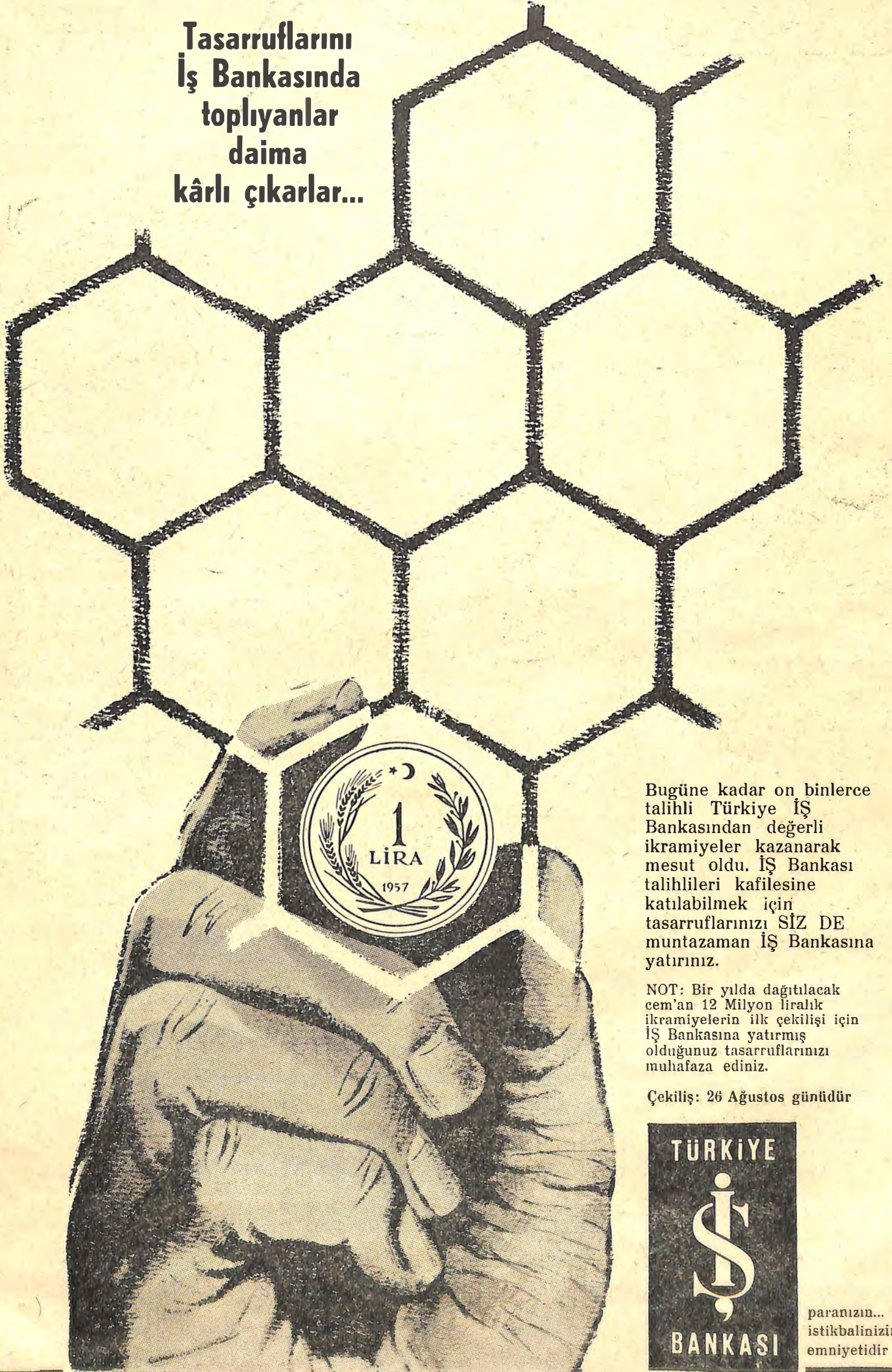
AKLAK

Bugün
İLÂVELİ
Nasreddin Hoca
Sayısı

Nasreddin Hoca — Boşuna uğraşma pa-
şam, ben bile göle
maya tutturamadım!

**Tasarruflarını
İş Bankasında
toplayanlar
daima
kârlı çıkarlar...**

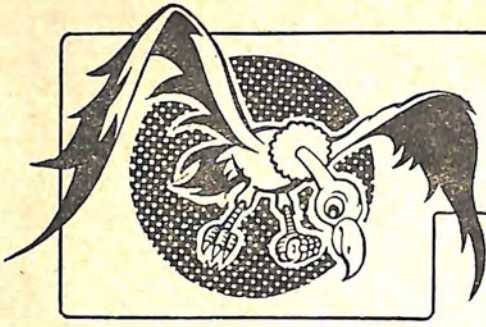
Bugüne kadar on binlerce talihli Türkiye İş Bankasından değerli ikramiyeler kazanarak mesut oldu. İş Bankası talihlileri kafilesine katılabilmek için tasarruflarınızı SİZ DE muntazaman İş Bankasına yatırınız.

NOT: Bir yılda dağıtılacak cem'an 12 Milyon liralık ikramiyelerin ilk çekilişi için İş Bankasına yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı muhafaza ediniz.

Çekiliş: 26 Ağustos gündür

paranızın...
istikbalinizin
emniyetidir

AKKABA

Yıl: 44 Cilt: 10 Sayı: 28 * Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ * 6 Temmuz 1966

Kırat'ın çiftesi!

BİR A.P'li, Yargıtay Ceza Daireleri Başkanlarının kararı ile partisinden atılıyor. Suçu, dini politikaya, politikayı dine karıştırmak.

Politika, tam ve tüm yeryüzüdür. Din, bütün güzelliği, bütün yüksekliği ile gökyüzü. Yerl göğe bağlayan uzay çağında, biz ancak bu ikisini birleştirmeyi başarı sanıyoruz. Ayıp bile değil, daha öte!

Partilerimiz, henüz büyük çoğunluğu ile inançlılar değil, çıkarıcılar topluluğudur. Sağın son ucu ile solun son ucu bir çatı altında kucaklaşıyor bugün. En köklü partimiz C.H.P. böyle değil mi?.. İşte sol kanad lideri Bülent Ecevit, kavmini peşine takmış bir çağdaş Musa!.. Bakalım, âsâsını yere vurup Kızılderiniler'de bir kurtuluş yolu açabilecek mi?

Adalet Partisi, yatağından çıkmış bir selin sürükledikleri ile tıkanmıştır. İçlerinde kafa adamı da var, kafatası adamı da... Gönül adamı da var, mide adamı da... Hesap adamı da var, üfürük adamı da...

Biz, daha üçbuçuk yıl, kaderimizi elinde tutacağı için, öbürleri bir yana, A.P. ile ilgileniyoruz.

Sayın Demirel elbet bilir: En korkunç, en kalkılmaz düşüş, koltuktan değil, milletin gözün-

den düşmektir. Şu cam fabrikasını, şu şeker fabrikasını, şu dokuma fabrikasını kuran Halk Partisine bakınız... Şu elektriği, suyu, telefonu, treni, tramvayı türkleştiren Halk Partisine bakınız... Şu hepsi bir yana, Türkiye'yi İkinci Dünya Savaşının ateşinde kül olmaktan kurtaran Halk Partisine bakınız... Bir düştü, yıllar yılı, seçimler seçmi kalkmıyor. Çünkü düştüğü yer yüksek, düştüğü yer büyük: Milletin gözünden düştü!

Adalet Partisi, kendisini pek sağlam bir koltukta sanmamalıdır. Barajlar, fabrikalar, elektrik santralleri, hepsi güzel. Ama çirkin söylentilerin tırmıklarına hiçbir güzellik dayanmaz.

Yalnız şu gazetelerin teftelerinde çalınan imar işleri dedikodusu, yalnız şu kat vurgunu, şu parsel yağması, A.P'yi iki milyon İstanbullunun gözünden düşürmeye yeter.

Sayın Demirel'in kulağına bir isim söyleyeyim, şu sağ soluna uymaz, şu savruk, şu yönsüz Millî Eğitim'i kurabilecek, kurtarabilecek bir isim. O Millî Eğitim ki, Türkiye'yi kurtaracaktır!

Biz, o bilgi, o sevgi, o gece gündüz demez çaba adamını. İstanbul Millî Eğitim Müdürlüğünden attık.

Neden?.. Niçin?.. Niye?.. Heybeliada keşiflerini bile

sevindiren bu atışın içyüzünü Başbakan aramalı, bulmalı, öğrenmelidir.

Londra'ya davet edilen Haşim İşcan, koltuğuna sınıksız yapışmış, kalkmıyor. Yine soruyoruz: Neden?.. Niçin?.. Niye?..

Hani şair Eşref, Meşrutiyet ilân edilince:

— Yahu, demiş: «Kalkın ey ehl-i vatan» diye bir marş tuturduk. Bir de arkamıza dönüp baktık ki, biz kalkar kalkmaz yerimize başkaları oturmuş!

Ne dersiniz, Haşim İşcan'ın da yerine oturmasından korktuğu biri mi var acaba?

Sayın Demirel, bunu da, aramalı, sormalı, öğrenmelidir... Eğer İşcan ağzındaki baklayı çıkaramazsa, ağzındaki bütün baklaları, bakla piyasasını düşürecek kadar çıkaracak korkusuz milletvekillerimiz de vardır.. Hem de A.P'li!

Yargıtay Ceza Daireleri sayın başkanlarının kararı, yolunu şaşırmış bir politikacının partiden ihraçı için A.P'ye bir ay mühlet verdi. Bu, Adalet'in, Adalet Partisine açtığı bir kurtuluş yoludur.

Kırat'ın, kendisini çatlatırcasına süren kötü binicilerine çifteli atacağı mutlu günü bekliyoruz!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Güven!

Aman sevsinler: Bizim Belediye Meclisi, İşcan'ın yaptırdığı yeraltı geçitlerinde yolsuzluklar olduğunu ileri sürüyor, tahkikat istiyormuş.

Sağolsunlar, varolsunlar sayın şehir üyelerimiz!.. Eğer yeraltında yolsuzluklar yapılmışsa mutlaka sormalı, soruşturmalı ve suçluları birer birer münasip yerlerinden tutup adalete teslim etmeli!

Bu, hayırlı bir başlangıçtır. Yeraltı yolsuzlukları derken, bakarsınız sıra yerüstü yolsuzluklarına da geliverir!

Yalnız, uzaktan uzağa öyle görüyoruz ki, asıl hedef Haşim İşcan'dır. A.P. kurtları, altmışlık da olsa, illâ bu tombul kuzuyu yiycekler!

Bu bize, eski bir olayı hatırlattı:

Kabinesini yeni kuran Talât paşa, mecliste kürsüye çıkıp mebuslara:

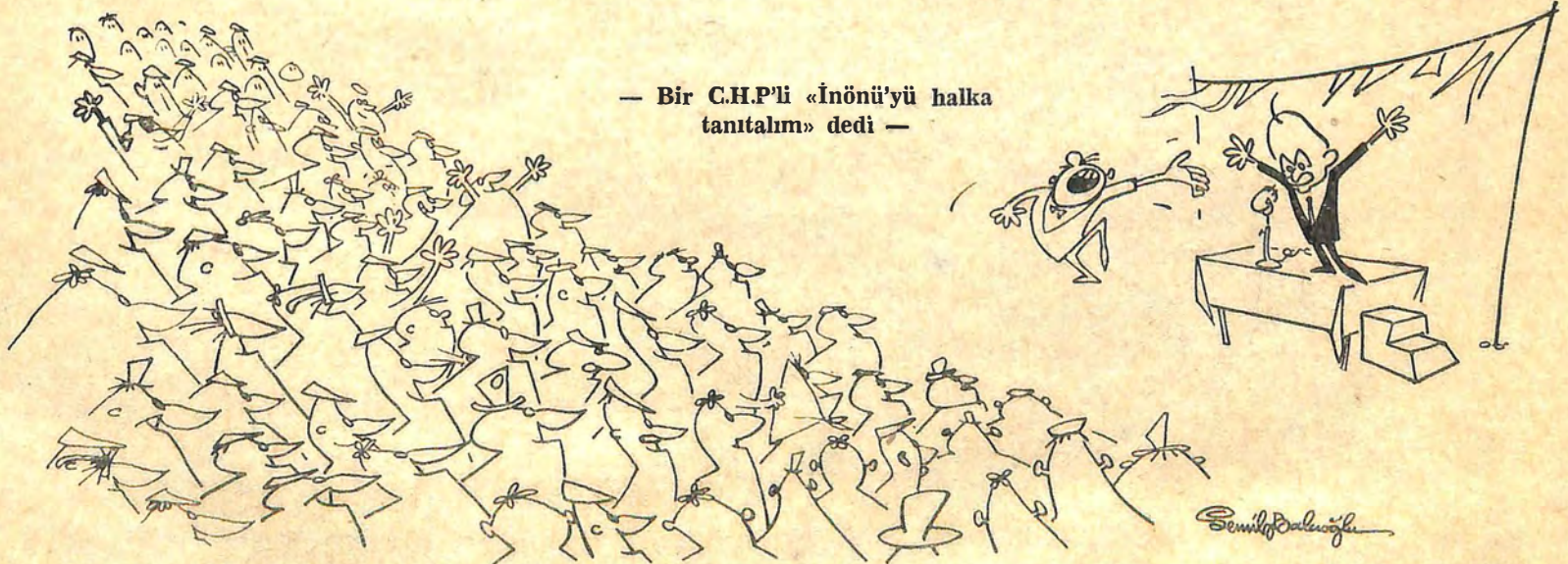
— İtimat istiyorum!

Deyince, arka sıralarda oturan bir Şam mebusu yerinden fırlamış:

— Estağfurullah!.. Estağfurullah!.. Siz bize itimat buyurunuz paşa hazretleri!

Tarih!.. Ne olur, bir daha tekkerrür et!

— Bir C.H.P'li «İnönü'yü halka tanıtalım» dedi —

— İşteeee İnönü zaferleri kahramanı, Lozan kahramanı, İkinci Cumhurbaşkanı, Koalisyon Başbakanı veee ezeli ve ebedî ana muhalefet partisi Genel Başkanı sayın İsmeeeeet İnönüüüü...

Ben Avrupadayken...

SİZ marulun neresini seversiniz? Elbette göbeğini... Yalnız marulun mu? Her şeyin göbeği güzeldir. Tatlıların en güzeli elbette kadingöbeği'dir. Karpuzun en tatlı yeri, göbeğidir.

Siz hiç oturak âleminde bulundunuz mu? Fakir, bulundum. — Nerde bulunmadım ki... — Ortada çıplak oynayan kadın, omuzlarını titreterek belini arkaya atıp yere eğil mi, göbek çukuruna rakıyı korlar da, oradan içerler.

İnsanlarda göbek, refahın ölçütüdür.

Her çiçek bahçesinin bir göbeği vardır.

Hamamın en güzel yeri, göbek taşdır.

Bişeye çok sevindiğimiz zaman, kafa atmayız, kış atmayız da, göbek atarız.

Mavinin en güzel tonuna niçin camgöbeği demişler? Güzelliğin en yoğunlaştığı yer göbektir de ondan.

Ben size boşuna göbeğin övgüsünü yapmıyorum; şimdi Avrupa'nın göbeği Budapeşte'deyim de ondan. Göbek olduğundan, demek ki Avrupa'nın en tatlı yerindeyim şimdi.

Yeni baştan

Türkler, Macaristan'ta yüzelli yıl kalmışlar. Arkadan Almanlar bastırmış, onlar da üçyüz yıl kalmış.

Biz Türkler, o eski kavgayı çok taan unutmamış gitmişiz, onun için Macarlara hep Macar kardeşler deriz. Ama Macarlar unutmamışlar. Unutmamışlarında Almanların bü-

Avrupanın göbeği

yük etkisi olmuş sanırım. Çünkü Almanlar,

— Sen de hristiyanısın, ben de... diyerek, Avrupa'da müslümanı temsil eden Türklere karşı düşmanlığı körüklemişler. Körüklemişler de ne yapmışlar, Türklerin çıktığı yere, onlar gelip yerleşmişler.

O eski tarihin etkisi, Macar hal-kında bugün de yaşıyor. Evet, Türkleri seviyorlar, seviyorlar ama Türklerin onları sevdiği kadar değil.

Tarihteki görevleri bakımından da Macarlarla Türkler birbirlerine çok benziyorlar.

Macarlar Avrupa'da İslâm saldırılarını durduran kale diye tanınır. Ne tuhaf! Avrupa'da en sonra hristiyan olan ulus, Macarlardır ve hristiyanlık uğruna en çok kan döken de onlardır.

Gelelim bize: En son müslüman olan Türklere, ama İslâmın zaferi için, İranlılardan da, Araplardan da çok çarpmış, çok kan dökmüşlerdir.

Son hristiyanla son müslüman... Dine son katılan bu ulusların, din uğruna kendilerini yoketmelerinde, acaba dönme ve devşirme psikolojisi yok mu? Sonradan çıkan boynuzun, kulağı geçme çabası... Eski müslümandan daha müslüman, eski hristiyanından daha hristiyan olma isteği. Bu bir kişisel yorum, ola ki yanlıştır.

Aşırı ulusçu duyguları alaya al-

mak hoşuma gidiyor. Bir Macar diyor ki:

— Eger'de yirmibin Macar, yüzbin yeniciyi yendi...

«Eger» dedikleri, o zamanki Türklerin «Eğri» dedikleri yerdir.

Gülümseyerek,

— Hadi canım, olmaz öyle şey... diyorum, yirmibin Macar, yüzbin yeniciyi kovalayamaz...

— Evet, evet, bu tarihsel gerçek... Yirmibin Macar... Hem de kadınlar en öndeymiş... Açmışlar göğüslerini...

— Kim?

— Macar kadınları...

— Eeee?

— Yeniçerilerin üstüne yürümüşler...

— Haaa, o başkaaa... Şimdi anlaşıldı...

Bu kez Macar arkadaşım merakla soruyor:

— Ne anlaşıldı?

— Arkadaş, kadınlar üstüne yürüyünce, zavallı yenici ne yap-sın... Hele bir de göğsünü açınca... Hele hele bir de Macar kadını olun-ca... Şu yeniciye oynanan oyuna bak sen? İki eliyle göğsünü açmış kadın üstüne yürüyünce, zavallı yenicinin eli, ayağı titremiştir... Artık ne kolunda pala tutacak can, ne dizinde derman kalmıştır... Yoo, bu sayılmaz arkadaş!.. Biz bunu saymayız. Biz yeniden, yenibaştan başlayacağız. Hadi görelim, bu kez

erkek erkeğe... Ama karşımıza, göğsünü fora etmiş Macar kadını çıkarmak yok... Karşımıza kadın çıktı mı, biz bittik arkadaş... Biz centilmeniz ki, hem de İngiliz de centilmenliği icat etmeden centilmeniz... Bizde kadına karşı vuruşmak yok. Duuur, şimdi daha iyi anlaşıldı, zavallı yenicinin neden Avrupa'dan yüzgeri ettiği... Demek bu oyunu sizden öğrenip, öbürleri de yenicinin karşısına kadın çıkardı, öyle mi? Arkadaş, yeniciyi topa tüfeğe dayanır, ama kadın göğsüne dayanamaz... Tavuk göğsü değil yahu, kadın göğsü bu... Demek siz, işin içine kadın göğsü soktunuz; biz bu yenilmeyi saymayız... Hiyle var çünkü.

Macar arkadaşım da gülüyor.

Macarlar, Türkleri seviyorlar.

— Ne kadar? diye sorunuz bana. Söyliyeyim:

— Bizim onları sevdiğimizden biraz daha az...

Beş yıl Türkiye'de yaşamış bir Macar bana şöyle dedi:

— Türkiye'de Macar olduğumu öğrenince herkes bana, «Kardeş... Kardeş...» diyordu, kardeşçe de davranıyordu. Oysa ben böyle yetiştirilmemişim. Öyle utandım ki...

Bu iki kardeş haklar arasındaki sevgi bağlarını pekiştirmek, hükümetlere değil, yine bize, sanatçılara düşüyor.

Polisler

Nedir bu polisin çektiği? Her yerde bu böyle... Handiyse polise acıyasım geliyor. Yalnız Türkiye'de değil, başka yerlerde de, hani yine sevilmiyor demiyeyim ama, polise duyulan sevgi az...

Macarlar çok şakacı, çok fıkra uyduruyorlar demişim ya... En çok da polisler üstüne fıkralar uydurmuşlar... İşte birkaçı:

Macaristan'da polisler, hep ikişer ikişer geziyor, görevde bulunuyorlar.

Bir Macar, öbürüne soruyor:

— Arkadaş, bizde polisler niçin ikişer, ikişer dolaşırlar?

Öbürü de cevap veriyor...

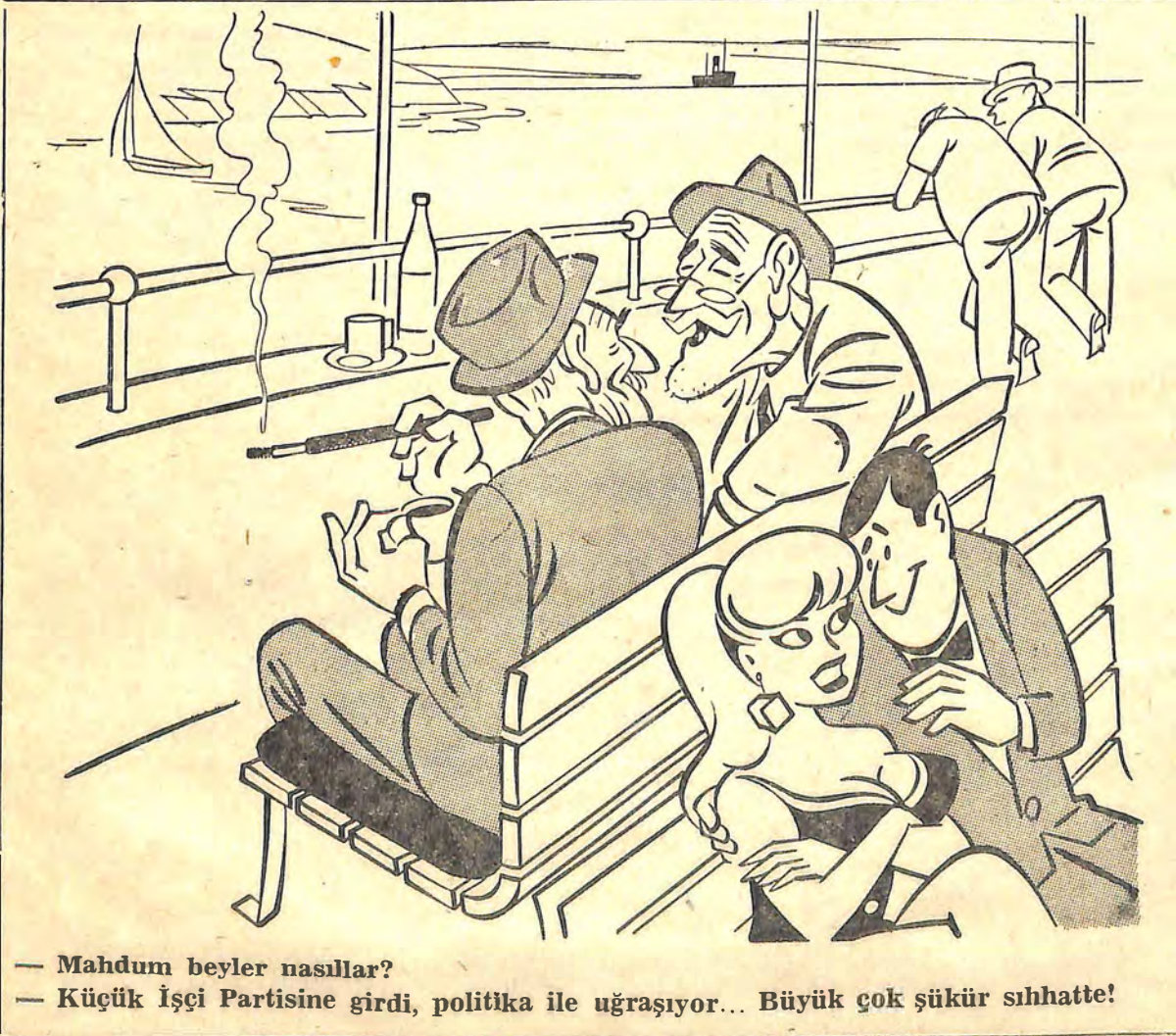
— Birisi yalnız okumasını, öbürü de yalnız yazmasını bilir de ondan... Macaristan'da polislerin ceketleri başka, pantolonları başka renktir.

Bir Macar, arkadaşına soruyor:

— Niçin bizim polislerin ceketleri başka, pantolonu başka renk?

Arkadaşı şöyle diyor:

— Birbirine karıştırıp da, şaşkın-

— Mahdum beyler nasıllar?

— Küçük İşçi Partisine girdi, politika ile uğraşiyor... Büyük çok şükür sıhhatte!

İkila ceketini ayağına, pantolonu sırtına giymeye kalkmasınlar diye...

Bir müfettiş, bir okula gitmiş, öğrencilere büyüdüklerinde ne olmak istediklerini soruyormuş.

— Büyüyünce ne olmak istiyor sun?

— Mühendis...

— Sen ne olacaksın?

— Subay...

— Sen?

— Doktor...

Kimisi gazeteci, kimisi artist, şu, bu olmak istiyor... Yalnız içlerinden bir öğrenci, polis olmak istediğini söyleyince, çok memnun olan Müfettiş çocuğa sormuş:

— Aferin oğlum... Adın ne senin yavrum?

Çocuk bir süre, o yana, bu yana bakındıktan sonra,

— Kimin? Benim mi? Benim adım? Hııı... Bilmem...

Polisler üstüne uydurulmuş o kadar çok fıkra dinledim ki Macarlar-dan.

Kendini denetleme

Çokları sanırlar ki, sosyalist ülkelerde, sert ve iyi mizah yapılamaz. Hem de daniskası yapılıyor. Başka türlü, nasıl olur da, on milyon nüfuslu Macaristan'da bir mizah dergisi, 350 bin satılabilir? Macar mizah dergisi «Ludas Matyi»nin 350 binlik satışına, bizim mizah dergilerimizin satışı uygun olsaydı, bizdeki mizah dergilerinin bir milyon yüzbin satması gerekirdi.

Mizah Macaristan'da, kendi kendini denetlemenin en iyi yolu olmuş. Macarlar kadar kendileriyle alay eden başkaları da var mıdır, bilemem...

Kendilerini öylesine kıyasıya eleştiriyorlar ki, çok zaman onları, onlara karşı savunmak zorunda kaldım.

Bir Macar arkadaşla Peşte sokaklarında. Macar, bir büyük yapının kapısındaki levhaya bakıp, kahkahalarla gülmeye başladı.

— Nedir? dedim.

Levhadaki Macarca yazıya gülüyormuş. Şunlar yazılıymış:

«Dikkat! Tehlike var: İçerde çalışıyorlar!»

Kaldığım o güzel otelin damında geceleri renkli ışıklı otelin adı yazılı: Hotel Sport... Bir gece bozuk

Güvenlik Kurulu genel sekreteri bakanların sinekle mücadele etmesini istedi. — Gazeteler —

Hademe — Yarın buyurun begüm... Şimdi çok işi var, sinek avliy!..

luk olmuş, «Hotel Sport» yazısının yalnız «Ho»su yanıyor. Yanımdaki Macar,

— Artık altı ay bu böyle kalır... dedi.

— Yok canım, birkaç güne kadar onarılırlar... dedim.

Ertesi gün gerçekten ışıklar onarılmıştı.

Kapitalist ülkelerde, Sosyalist ülkeler aleyhine uydurulmuş birçok fıkralar vardır, bütün yeryüzüne yayılır. Sosyalist ülkelerde geziye çıkana kadar, ben de herkes gibi bu fıkraları kapitalistler uyduruyor

sanırdım. Ne gezer... Sosyalist ülkelerdeki bazı durumları eleştiren, yeren fıkraların yüzde sekseni diyebileceğim çoğu, sosyalist ülkelerde uydurulmuş, sonra oralardan kapitalist ülkelere geçmiştir. Şimdi bu gözlemime,

— Yaaa, demek halk sosyalizmden memnun değil ki, bu türlü fıkralar uyduruyor... demeyin. Çünkü bu fıkraların en sertlerini uyduranlar, en sıkı sosyalistlerdir. Gezdiğim o ülkelerde sosyalizmin birçok başarılarını gördüm, ama benim en çok beğendiğim bu oldu: Mizah yo-

luyla kendi kendilerini eleştirecek düzeyde olmaları... İşte size uydurdıkları şakalardan biri:

İki cennet!

Bir adam ölmüş, öbür dünyaya gitmiş... Bir de bakmış ki, iki tane cennet var, biri sağda, biri solda, kapıları karşı karşıya. Sağdaki cennetin kapısında «Kapitalist Cennet» yazılı, solda da «Komünist Cennet»... İki kapının önünde de çığırkanlar bağıyor, bandolar çalıyor, her türlü reklâm yapıyor:

— Buyruuun, kapitalist cennetine buyruuun!.. Bizim cennetimiz gerçek cennet olup, şöyledir, böyledir... Gelin, gelin... İçerde, içerdeeee... Bayanlar, baylar, bu yana, bu yana!..

— Komünist cenneti burda, burda, burdaaaa... Bayanlar, Baylar!.. Girin, görün... İçerde, içerde...

Adam, daha parlak reklâmlar yapıldığı için Kapitalist cennetine girmiş. İçeri girer girmez de, eline faraş, süpürge, bir kova su, fırça filân vermişler,

— Hadi bakalım, demişler, buralarını her gün sekiz saat, silip süpürecek, tertemiz yapacaksınız...

Bir gün, beş gün, on gün... Adamın canına tak demiş,

— Anasını satarım ben bu Kapitalist cennetinin... deyip, doğru Komünist cennetine girmiş. Girer girmez de, orda da eline faraş, süpürge, bir kova su, fırça filân vermişler,

— Hadi bakalım, demişler, her gün sekiz saat buralarını silip süpürecek, tertemiz yapacaksınız...

Adam şaşırmış, bu ne iş!.. İki cennetin birbirinden ayırdı yok... İçinden:

— Cehenneme gideyim daha iyi... derken, birisi yanına sokulup,

— Arkadaş, demiş, sen yine burda kal... Burası daha iyidir.

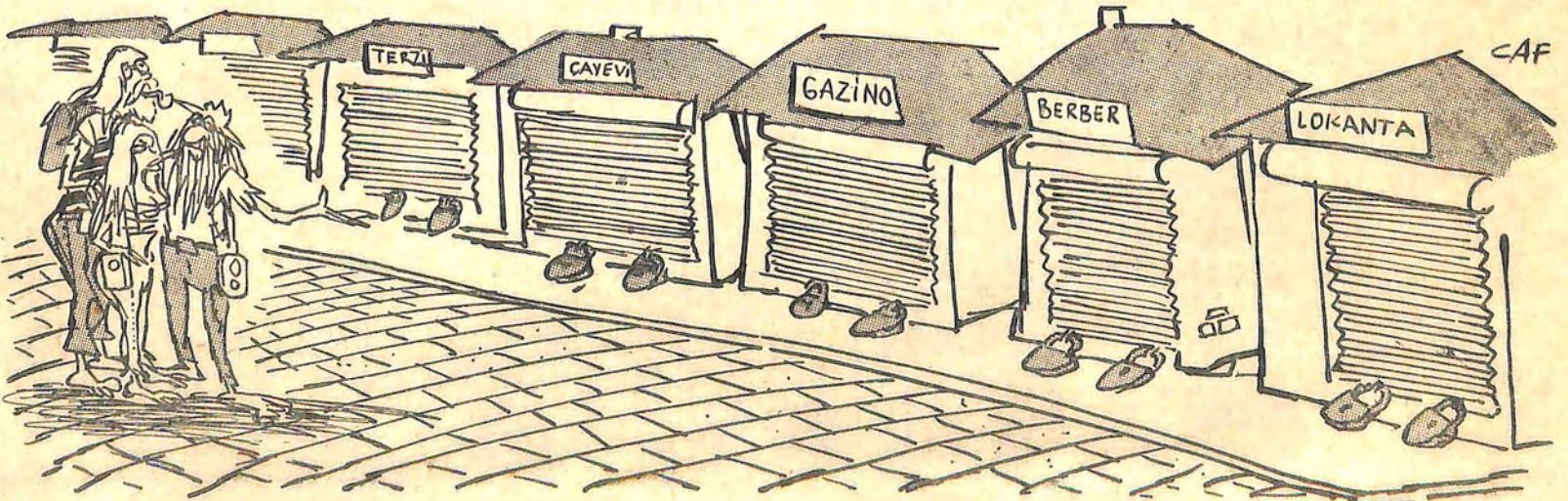
— Neden?

— Burda da kapitalist cennetindeki gibi eline süpürge, faraş filân verdiler ama, aldırma sen... Bir zaman sonra bu süpürge, faraş, kova eskir, kullanılmaz olur... O zaman burda sana yenilerini veremezler, sen de yan gelir yatarsın...

Düzenin, bürokrasiden gelen aksaklığını anlatan bu fıkra, şimdi bütün kapitalist ülkelerin dilinde.

Aziz NESİN

Bazı iş adamları, serseri turistleri dükkânlarına sokmamak için karar aldı. — Gazeteler —

Turist — Kapalıçarşıya geldik galiba!..

Su yok

Elektrik yok

Yol yok

Toprak yok

İş yok

— Biz de yokuz üstad!..

PAZARTESİ :

Davet

Bay Refet Sezgin'i tanıdınız mı acaba?... Hani şu Devlet Bakanı Sezgin.. Hani şu arapça ezan dinlemekten ruhu derin bir haz duyan Sezgin.. Hani Ayasofya'da namaz kılmaktan çok mutlu olacağını söyleyen Sezgin.. Hani şu fotoğraflarındaki güzel yüzü ve zeki alnı söylediklerini yalanyalan Refet Sezgin..!

İşte bu sayın Bakan, bir demec vererek, din adamlarımızı halkı aydınlatmaya davet etmiş...

Çok iyi, çok güzel, çok faydalı... Ancak, muhterem din adamlarımızın vatandaşları aydınlatmaya sayın Devlet Bakanımız Refet Sezgin'i aydınlatmaktan başlamalarını dileriz!

SALI :

Su meselesi

Aman dostlar, hani şu hamur, çamur diye şikâyet ettiğimiz, ya fiatı büyüyen, ya kendisi küçülen ekmeğimiz var ya, öpüp başımıza koyalım. Asıl içtiğimiz suların ne mikrop, ne hastalık, ne pislik birikintisi olduğunu Cumhuriyet'deki tahlil raporlarından öğrendik...

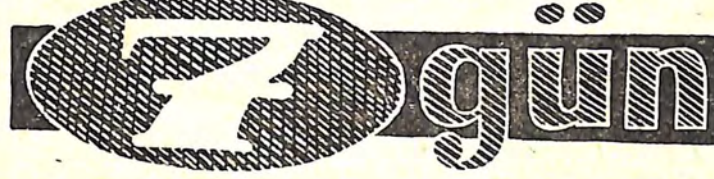
Amerikalılar, Ruslar, nerdeyse kendi dünyalarında «Mehtap suyu» çıkaracaklar satışa... Biz, o tadına doyumaz menba sularımıza lağım suları karıştırıp, pis şişelere doldurup içilmez hale koyuyoruz.

Eskiden eczanelerde kırmızı camlı dolaplar vardı. Üstünde şu tumturaklı yazıyı okurduk: «Eczacı-ı semmiye-i şedide»... Türkçesi «şiddetli zehirler» demek.

Şimdi bizim içme sularımızı, lokantalarda, gazinolarda değil, böyle dolaplara koyup kilit altında tutmalı!

Allah razı olsun, İstanbul milletvekili, C.H.P'li Ekrem Özden, bir önerge vermiş Başbakana: «İstanbul'un su meselesini, bir hükümet meselesi olarak ne zaman ele alacaksınız?» diye soruyor.

Biliyorsunuz, sayın Özden, yıllarca ve yıllarca ve yıllarca Halk Partisi İstanbul teşkilâtın-

da çalıştı, üye olarak, başkan olarak... Galiba Şehir Meclisinde de azalık etti. Bir kerecik, ama bir kerecik kendi iktidarına bunu sordu mu?

Yoksa, ne dersiniz, İstanbul suları A.P. iktidara geldikten sonra mı bozuldu, Demirel mi suları bulandırdı?..

Ve yoksa, Hazret-i İsa'yı Yahudilerin öldürdüğünü binbeşyüz yıl sonra duyan Yeniçeri gibi, İstanbul sularının mikrop olduğunu yeni mi duydu?

ÇARŞAMBA :

Çöplük horozları!

İstanbul Belediye Meclisi toplanmış. Gündeminde konuşulacak 42 madde var... Yöök, onlar hele dursun bir yanda!

Ne mi konuşmuşlar?... Sert bir şekilde, Avrupa'dan yeni dönen çöp turistlerimizi!

Bağırışlar, çağırışlar ve sayın çöp uzmanlarımız henüz raporlarını yazıp vermediklerinden tartışmayı gelecek toplantıya bırakmışlar.

Bir oturum, şu tamtakır belediye bütçesine kaç mal oluyor, bilir misiniz? Onbin liraya!.. Eh, onbin de gelecek toplantı, etti yirmibin lira...

Demek Avrupaya çöp inceleme gidemeyen baylarımız da gidenlerle tartışarak çöplenecekler!

Bunlar, kartvizitlerine «Belediye Meclisi üyelerinden» diye değil de «İstanbul çöplük horozlarından» diye yazsalar daha doğru olmaz mı?

PERŞEMBE :

Hürriyet var!

Ne tuhaf memleket şu İngiltere... Millete verdiği hürriyetler azmış gibi, yeni bir hürriyet daha vermişler: Homoseksüellik, yani şu bizim taktığımız isimle

bile suçladığımız «cinsî sapık»lık yok mu? İşte bu serbest ilân edilmiş!

İngiliz Homoseksüellerinin çoğu kibardır, asildir ama, oldu olacak, bari hepsine birer asalet payesi, birer lordluk verilse... Hattâ, Dizbağı nişanı değil ama, birer uçkur nişanı dağıtılsa!

Batıda hürriyet bu galiba, insanın zevkine karışmamak...

Ne söyliyelim? Allah kımsenin ağzının tadını başka yerine kavrmasın!

CUMA :

Yeni parti

Gazetelerde bir Ankara telgrafı: Aleviler parti kuracaklar...

Haaa, işte şimdi hapyı yuttular. Sünnilerle çatıştıkları yetismiyormuş gibi, bir de kendi aralarında boğuşacaklar demek!

CUMARTESİ :

İzzet Melih

Hey gidi dünya hey!.. İzzet Melih de öldü, gitti. O genç, o şık, o Avrupalı İzzet Melih...

Onu, birkaç hatıramızla analım: Bir kitabı çıkmıştı. Adı «Hüzn-ü tebessüm»...

Şair Halil Nihat Boztepe, bir manzumesinde hafiften takıldı İzzet Melih'in kitabına:

Ne hoş bir eserdir şu Hüzn-ü tebessüm,

Okundukça celbeyliyor iptisamı!

Bizim nesilden olanlar şakayı kolayca anlarlar. Ama yeni kuşağa açıklayalım:

Kitabın adındaki «tebessüm» malum: Güllüçük. Şiirdeki «iptisam» da «tebessüm» den geliyor. Ama, anlamı biraz başka: İçinde istihza gizli, insanı gülümsetiyor değil de güldürüyor demek!

İzzet Melih, bu şakayı tatlılıkla kabul etmiş ve ertesi gün Ha-

lil Nihat'a gidip teşekkür etmişti.

Buna benzer bir şaka daha hatırlıyorum:

İzzet Melih'in bir başka kitabını öven Cenap Şahabettin, o zeki ve zalim kalemi ile şöyle diyordu:

(Şark feylesoflarından İbnül-yeşil Elmatrak hazretleri: «Melih-ül kelâm, kelâmülmeli» bu yurmuşlar!)

Mânası: «Sözün melihi, Melih'in sözüdür.» Daha türkçesi: «Sözün güzeli, güzelin sözüdür» demek.

Bir devrin kadınları, onu paylaşamazlardı. Parisli Fransızcası ile yabancı gönüllerde de yeri vardı İzzet Melih'in...

Kendi öldü, gitti... Hastalıklarla geçen son yıllarını, anlatılmaz bir vefa örneği olan eşi Fatma Devrim'in sevgisi içinde, sahiden rahat, sahiden mutlu...

Geride, sahnemizin parlak yıldızı Şirin Devrim gibi bir sanatkar kız ve Paris'te ün yapmış Nejat Devrim gibi bir ressam oğul bırakarak.

PAZAR :

Şık şık!

Yine bir pazar fıkrası sizlere: Turgut Reis'in oğlu, Temel, Trabzon'dan İstanbul'a giderken babası ona nasihat etmişti:

— Oğlum Temel, aç gözünü. İstanbul'da insanı aldatırlar. Bakkal terazisinden tut da perper makasuna kadar!

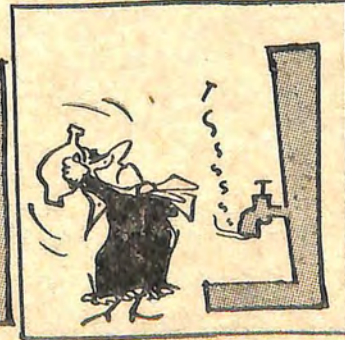
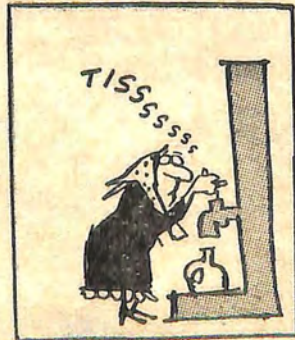
Kulağında bu öğüt, bir gün saçını kestirmeye gitmişti Temel. Koltuğa oturdu, boynuna beyaz örtüyü sardılar ve berber makasını şıkırdatmaya başladı: Şık şık şık... Şık şık!.. Şık şık şık... Şık şık!

İçî babasının nasihatı ile dolu Temel, birden berberin bileğine yapıştı. Gözleri şeytan şeytan yanıyordu:

— Hoy, dedi, ahbabum.. Kımlı kandıraysun sen?... Havaya üç şık şık, kafama iki şık şık!

Keşke politikacı traşlarımız da bu kadar insafı olsalar... Onlarınki, durmadan havaya şık şık şık!

Sular kesilince:

Su testisi su yolunda...

CAF

Nasreddin Hoca — Ha gayret
Karakaçan!

YEŞİL ÇÖL DEN

Yusuf Ziya Ortaç

İsrail köyleri

İSRAIL on günde incelenmez. Her konu belki on gün ister. İçinde on ay isteyen de başka...

Bir köy var: Moşav diyorlar. Kooperatif köyü. Atatürk ormanının karşısındaki eski vatandaşlarımızın köyü, bu köylerden. Gittim, oturdum, konuştum. Ne gördüm?

Bir saat içinde ne görülebilirse onu... Bir de hâlâ eski vatandaşlığını unutmamış, sevgi dolu iki göz.

Köyün muhtarı, ki Ankara'da kadın çorabı satan küçük bir dükkânın sahibi imiş, şimdi ineklere aşı yapıyordu. Hemen söyleyim: İsrail'de her inek bir süt fabrikasıdır! Çünkü... Çünkü yemini cehaletin nasırlı avucu vermiyor. Çünkü, sütünü cehaletin kirli avuçları sağmıyor. Cehalet, İsrail'de kolera... Cehalet, İsrail'de veba!

Söyleyiniz bana, henüz doğum yapmış genç anne nasıl beslenir, çocuk nasıl emzirilir, biliyor muyuz?

Bizim insana yapamadığımızı, İsrail ineklere yapıyor!

Bu kooperatif köyü, bir değil, on değil. Hepsinin üstünde rakam rakam durmak ve insan insan düşünmek ister. Buna benim on günüm nasıl yetsin?

Ötede bir başka tip köy: Kibutz... Bunlar, kolektif sistem içinde. Bir çeşit komünist köyü. Bir tanesinde öğle yemeği yedim: Tiberia gölü kıyısında bir kış şehri. Toprak, denizden ikiyüz metre aşağıda. Zenginlerin, devlet adamlarının kışlağı. Muz bahçeleri, portakal bahçeleri ve şifalı banyo suları... Hem romatizmalılar huzura, hem romantiklerin hayale kavuştuğu bir yer...

Çevresi alabildiğine açık. Lokantası turistlerle tıklım tıklım. İki katlı yepyeni binada bin kişiden az değil bir övünde ağırlananlar.

Kibutz'un ahçıları yemekleri pişiriyor. Kibutz'un kızları, kalçalarında tatlı bir çalkantı, dudaklarında bitmez gülüşler, hizmet ediyorlar.

Et, balık, sebze, tatlı, yemiş, ne isterseniz... Tabakları, çatalları, bıçakları zengin bir ziyafet sofrasına çekinmeden dizebilirsiniz.

Amerikalı turist, Fransalı turist, Almanyalı turist, bir komünist köyünde yemek yemenin merakı ve keyfi içinde, cüzdanını dolarlarla, franklarla, marklarla doldurup koşuyor buralara...

İsrail'de Kibutz, Demirperde şöyle dursun, kadife perde arkası bile değil!

Kibutz'lar, İsrail devletinden çok yaşlı: Elli altı yıl önce, Şeria nehri kıyılarında atılmış ilk temel.

Kibutz'ların sayısı, bugün üçyüze, insanların sayısı yüzbine yakın. Çocuklar bir ayrı evde büyütülüyorlar. Anne, baba, iş dönüşü, bu eve uğrayıp birkaç saat kalabiliyorlar çocukları ile.

Kibutz'ların mektepleri var, dispanserleri var, tiyatroları var, her şeyleri var.

Bağımsız İsrail'e geçişin, Kibutz'lar ilk siperleri olmuş. Ordudan önce, düşman akınlarına karşı ilk toplu kuvvet onlar...

Bir Kibutz köyünde, sahiden tatlı bir gün, keyifli bir gece geçirdim: Bahçede, birbirine dörder dörder bitişik, ikişer katlı köşkler.. Sanırım üçyüz oda var. Hepsi turistler için. Her odada banyo, soğuk ve sıcak hava tertibatı... Temizlik yastık olmuş, temizlik havlu olmuş, temizlik musluk olmuş, elle tutuluyor temizlik!

Bahçe, bir yeşil cennet. Ağaç gölgeleri altında sallanan koltuklar, rahat şezlonglar ve ne renk isterseniz, esmer, sarışın, buğday, altın derili, ışık gözlü turist kızlar!

Akşam yemeğimizi büyük bir binanın iç içe salonlarında, bir gecelik dostlarımızla yedik.

Sonra, ortak sinemada, uyku getirici bir eski film seyrettik: Esneye esneye...

Sabah kahvaltısını, Kremlin sarayında bulamazsınız!

Kibutz'un şairi var, ressamı var, mebusu var!

Hayır, hayır, bunlardan daha üstün bir şeysi var Kibutz'un: Hürriyetli!

CAF

— Kuyuya düşüreyim demeyin,
bir daha çıkarmam haaa!

Sosyetenin derneği Adnan Veli

SON zamanlarda pek yaygın bir hale gelen Cliff Richard sevgisi, liseli, üniversiteli, kolejli genç kızlar gibi, Maçka'lı genç hanımları da sarıvermişti. Artık onun şarkıları bütün salonları dolduruyor, plâkaları diskotekte baş köşeyi tutuyor, boy boy resimleri duvarları süslüyordu.

Teşvikiye'nin esmer güzellerinden Zuhul Tasımacılar, düşünüp taşınmış, bazı arkadaşlarıyla da görüşmüş, nihayet kararını vermişti. «Cliff Richard'ı sevenler ve yaşatanlar derneği»ni kuracaklardı.

O gün Nadia'ların evinde toplandılar. Yeni derneğe verilecek isim için açılan tartışma, bir türlü bitmek bilmiyordu. Alber'in nişanlısı Sara, «Cliff Richard'ı canından çok sevenler derneği» denmesini istiyordu. Nadia, bu ismi biraz laubali buluyordu. Ona göre «Cliff Richard'ın hayranları derneği» denmeliydi. Öteki teklifler arasında epice garip olanları da vardı:

«Cliff Richard'ı kalbinde taşıyanlar derneği», «Cliff Richard'ı katiksiz sevenler ve ona can atanlar derneği», «Cliff Richard'ı uykuda yaşatanlar derneği», «Cliff Richard'ı hayatı, hayat saymayanlar derneği», «Ah öldüm Cliff Richard derneği», «Cliff Richard'a masaj yapmak için çırpınanlar derneği»...

Zuhul, sosyetenin meşhur Ye-Ye'cilerinden Totoş'un boynuna sarıldı:

— Ah darling, bilsen ne kadar sevinç içindeyim, dedi. Hanidir içimi kemiren ruhumu azaplar içinde bırakan bu en mühim dâvayı da nihayet hallettik. Artık gelecek kuşaklara karşı borçlu değiliz. Onlar da bize karşı ne kadar şükran duyular azdır. Şimdi nonoşum, mademki bu meselenin esası üstünde anlaştık, o halde hemen derneğin ana tüzüğünü hazırlamaya başlayalım. Nadia, şekerim, sen muhakkak kurucular arasına gireceksin. Süheylâ da girecek, Jozefin de girecek, Sara da girecek, Züliş de girecek. Yani dokuz kişi kurucu olacak..

Nadia da sevinç içindeydi. O da Zuhul'in boynuna sarıldı:

— Ah! Bilsen ne kadar mesudum, dedi. Artık sevgili Cliff Richard'ımı ölmezleştireceğiz..

Öteki kızların hepsi birden bağrdı:

— Ölmezleştireceğiiiiz!..
Yalnız Jozefin, dili dolaştığı için

«ölmezleştireceğiz» yerine «Ölmeştireceğiiiiz» diye haykırdı. Ama, ötekilerin haykırmaları arasında onunki de kaynadı, gitti.

Bu sefer Zuhul söze karıştı:

— O, kadife kadar güzel sesiyle, zarif hareketleriyle, tatlı bakışlarıyla seneler senesi, hem bizim, hem de bizden sonraki nesillerin kalbinde yaşayacaktır.

Ötekiler, çığlık çığığa onu tasdik ediyorlardı:

— Yaşıyacaktır!..

— Şimdi, sevgili nonoşlar, Derneğin tüzüğünü hazırlayalım diyeceğim. Yarın da Leman'ın eniştesi Valiye telefon edip, dilekçenin bir an önce muameleye konup sonuçlanmasını rica edecek..

Totoş meraklanmıştı:

— Bakalım Vali, Leman'ın eniştesinin lâfını dinliyecek mi şekerim? Zuhul gülümsedi:

— Aaaaa, nonoşum, Leman'ın eniştesi çok forslu adam. Gelecek sene Avrupaya gidecek olan çöp heyetine şimdiden başkan seçilmiş.. İşin o tarafı kolay bence.. Ben dün akşam, kendi kendime bir şeyler hazırladım. Tabii düşündüğüm hususlar, şimdilik bir tasarı halinde.. Ancak sizin kabulünüzden sonra tüzüğe girecektir. İsterseniz, hazırladığım tasarımı size bir kere okuyayım, ondan sonra, maddeler üzerinde topluca görüşlerimizi açıkla-

larız..

Kızlar, hep bir ağızdan bağrdılar:

— Haydi oku darling!

— Peki, okuyorum ama, Allahaşkına çıt çıkarmayın.. Tam heyecanlandığım zaman, biri lâkırdıya karışmıyor mu, kuduruyorum yani.. Şimdi dinleyin:

Madde — 1) İstanbul'da Maçka'da, Serasker sokağında, 37 numaralı apartmanın 2 numaralı daire-sinde, Cliff Richrad'ı sevenler tarafından bir dernek kurulmuştur.

Madde — 2) Derneğin gayesi, sevimli ve nonoş sanatçıyı sevenleri bir araya toplamak, onun uğrunda çarpan kalplerin sesine kulak vermek, Cliff Richard şarkı söylerken vecde gelmek, onu halka tanıtmak, sevdirmek, onun resimlerini toplamak, hareketlerini taklid etmek, genç kızları severken takındığı pozları, dernek üyelerinin erkek sevgililerine öğretmek, aşk metodlarını her tarafa yaymak, her gece yatmadan önce Cliff Richard'ın resimleri önünde iki dakika saygı ve sevgi

duruşu yapmak, gece uyurken Cliff Richard'ın resimlerini yastığın üzerine koymak, rüyalarda ona karşı son derece saygılı, istekli ve cömert davranmak..

Madde — 3) Derneğe üye olabilmek için:

a) Aşk konusunda en az üç yıl tecrübe sahibi bulunmak,

b) Şişli, Maçka, Nişantaşı, Osmanbey, Harbiye, Taksim, Ayazpaşa semtlerinden birinde oturur olmak,

c) Şimdiye kadar en az üç erkeğe, «Sen hayvanın birisin» demiş olmak,

d) Yaşı 16 dan aşağı ve 64 ten yukarı olmamak,

e) Poker oynarken, ful valenin ful damdan büyük olduğunu kabul etmek,

f) Cliff Richard'ın adı C ve R harfleriyle başladığına göre, gene bu harflerle başlayan aşağıdaki tabirleri de, kutsal birer deyim olarak kabul etmek:

«Canım ruhum», «Cimri Recep», «Cennetin rotası», «Cibali rejisi», «Cici rüyalar», «Cinsel rahatlık», «Ciddi Radyo», «Cilâlı rakamlar», «Cüceler rejimi», «Cinnet râşeleri», «Cennetlik reis», «Cumburlop restoran», «Cezalar resmigeçidi»..

g) Üyelğin başladığı tarihten itibaren onbeş gün içinde Cliff Richard kelimelerinin baş harfi olan C ve R yi, gemici dövmesi usulüyle kaba etlerine yazdırmış olmak..

Madde — 4) Derneğin..

Totoş, Zuhul'in sözünü yarıda kesti:

— Dur şekerim, dedi. Bu noktada bir itirazım var benim.. Üçüncü maddenin «g» fıkrasına itiraz ediyorum. Kaba etime yazı yazdırmam ben..

Zuhul şaşırmıştı:

— Niye ama nonoş? dedi. Sen mademki Cliff Richard'ı seviyorsun, onun izlerini vücudünde taşımak pek mi zor geliyor sana?

— Darling! Plâjda o yazıları gören, bizi alaya alır vallahi..

— A kardeşim, plâjda mayosuz dolaşacak değilsin ya!

— Öyle deme.. Sen galiba, bu yılın yaz modellerini iyice inceledin. 1966 Paris plâj modellerinde..

— Evet ne olmuş?

— Pencere modası nonoşum!

— Peki sen pencereyi, mayonun neresine açtırdın darling?

— İşte orasına, şekerim..

— Kaba etlerinin olduğu yere mi?

— Evet..

— Ama nonoşum, orası pencere açtıracaklar için belki doğru olmayabilir.. Mayonun başka bir kapalı yeri yok mu?

— Bence, oraya dövme yaptırmak doğru değil..

— Hayatım, arkadan pencere açtıracaklar için belki doğru olmayabilir.. Mayonun başka bir kapalı yeri yok mu?

— Hemen hemen yok..

— O zaman sen, saçlarının dibine yazdırırsın darling!

— Peki, dövme yaptırmak şart mı şekerim?

Zuhul ısrar ediyordu:

— Cliff Richard'ın inisyelerini mutlaka vücudümüzde taşımamız. Eğer kabaete itiraz ediyorsanız, daha görünmeyecek bir yer tayin edelim. Oraya dövme yaptırılabilir..

Nadia söze karıştı:

— Bence bu da yanlış. Haydi diyelim ki, görünmeyecek yeri bu sene için bulduk ve dövme yaptırdık. Ama o görünmeyen yer, gelecek yaza muhakkak görünen yer olacaktır!

Totoş gene itiraz etti:

— Bir kere, o görünmeyen yere dövme yaptıramayız. Çünkü bu hükmü tüzüğe koymak lâzım. Vilâyet tüzüğün bu noktasını katiben kabul etmez!

Zuhul sordu:

— Niye kabul etmezmiş?

— Çünkü Cemiyetlerin faaliyetinde, resmî makamlar, gizli kapaklı bir yer gördüler mi, o noktayı adamakıllı kurcalıyorlar!

— Kurcalasınlar.. Bizim hiçbir siyasi niyetimiz yok ki.. Kurcalanmaktan korkumuz da yok!

— O halde, bu hususları iyice konuşup tartıştıktan sonra, her birini ayrı ayrı tüzüğe koyalım.

— Koyamayız.. Bunları resmî makamlara ağızdan anlatacağız. Yani iş, çabuk yürüsun diye..

— O halde darlingler! Haftaya cumaya tekrar toplanıp, hem tüzüğün bu maddeleri hakkında bir karara varalım, hem de derneğin merkezi hakkında görüşelim. Merkez lokalinin kaç odalı, kaç somyeli olacağına o gün karar verilir. Dilekçemiz yarın sabah Vilâyete verileceğine göre, şimdiden bayram edebiliriz.

Nadia, bir koşu, pikaba Cliff Richard'ın plâklarından birini koydu. Sonra da kadınlar, birbirlerine sımsıkı sarılıp Cliff Richard şerefine zıphya zıphya hora tepmiye başladılar.

Üst kattakilerin Radyosunda da, Çimento fiyatlarının 775 kuruştan 16 liraya çıkmasının sebeplerini Sana-yi Bakanı açıklıyordu.

Adnan VELİ

Keban barajının temeli atıldıktan sonra:

İşcan — Bari bir baraj da ben yapayım şuraya!

Parlâmentoda:

Açık renk fistanlı, pembe ve güçlü kollu, kıvrık saçlı hanımlar, Meclis binasıyla tanışıyorlar tıkr tıkr... Yeni senatörlerin eşleri... Koridorlarda gezi faaliyeti var, salonda uyuklama: Gösterişsiz dâvaların hatipleri konuşuyorlar, örneğin, Bekçiler Kanununun maddelerini. Ne çok maddesi de varmış Bekçiler Kanununun... Tam 52 ta neymiş!

Neysin yemin töreni de atladı, her şeyin atladığı gibi...

O gün pembe ve güçlü kollu hanımlar, uzun kollu fistanlar giymişlerdi. Çoğu, siyah beyaz desenli emprimeden. Moda siyah beyaz küçük desenli emprimeymiş bu yaz. Senatoda öğrendik!

AP'liler mütecanis tam takımdı. CHP'liler yenilgiyle dağınık. Küçük partiler mi?.. Masal... Bir varmış, bir yokmuş... Daha doğrusu sadece bir yokmuş!

Milli Birlikçiler ikiye bölünmüş-tü, havacı ve karacı olarak... Havacılar, Fransız ihtilâlinde Jakobenger örneği, gradenlerin tâ tepesini işgal altında bulunduruyorlardı... Karacılar, önlereydiler...

AP. tam takım ve koyu renkti... O koyu renk kütlenin ortasında, bir beyaz leke vardı, karlar gibi... Kravatı, gömleği, papucu, mutluluk türkülleri çıkıran AP'nin yeni Bingöl senatörü... Sevinç damlıyordu her tarafından... Lokman hekimin dirilttiği kuşun kanatlarından damlıyan ve Bingölün binbir gölünü yaratmış su damlacıkları gibi damlıyordu sevinç!

Lokman hekim, Bingöllüymüş, bilmiyordum Akbaba!

Senato banklarında, günün kahramanları vardı. Bi'tanesi AP'zede, Mehmed Turgutzedde, Türkiye Petrolleri eski genel müdürü İhsan Topaloğlu... Ben petrolü falan değil Mehmet Turgutun tepkilerini anlıyorum... İhsan Topaloğlu, ya kışıklı, alımlı, üstelik aynı köydenmişler de...

Topaloğlu yemin günü alacalıydı biraz: Ağalık, ağırılık, dâva adamlığı, ne ararsan bulunur derde devadan gayrı, hepsinden azcık

ankara MEKTUBU Nimet ARZIK

vardı, hattâ hepsinin aktörlüğünden bile... Hayat karışmsız olmuyor Akbabacım...

Sonra, eski ihtilâlcı kardeş, Cemal Madanoğlu... Şık, bakımlı, uzun, azıcık geçmiş... E her şey geçiyor... Paşanın senatörlüğe alerjisi bile geçtikten sonra... Milli Birlikçilerin ona karşı alerjisi geçtikten sonra... Ahmed Yıldız, «Yavuz geliyor Yavuz» kardeşimiz, onu şapur şupur tebrikât diye öptükten sonra!

Paşa, heyecanını frenliyordu, ama frenin altından heyecanı gene beliydi... Bilmem kendine karşı nasıl hesap veriyordu. Ve o hesaba ne gibi kulplar takıyordu... Bre paşam, sorarım sana tenhada: Gü-rültüyle gümbürtüyle, posta telgraf-la, zamanında reddettiğin senatörlüğü neden bugün «ısrar üzre» kabul ettin ki?... Kontenjan kelimesini tabii kelimesinden fazla seviyordun herhalde. Böyle filolojik tercihler olur... Filoloji bu! Ama gene tenhada seninle görüşeceklerim var!

O günden sonra parlamento yapısında gene hayat söndü...

Koridorlarda gezişme var, o kadar, kısa kollu fistanlı, pembe ve güçlü hanımların gezişmesi üçlü, dörtlü!

Bir yabancılık çeken çehre, milletvekili gruplarına yampiri yampiri bakıyor bazen... Daha parlömanter hayata karışmamış bir yeni senatörün yabancılık çeken çehresi... Yakında çekmez... Biz çekeriz, o çekmez.

Af kanununun kürsiye getirilmesini bekliyoruz, dağ taş canlansın diye!

Dedeman otelinde:

Transatlantik yemek odası kadar uzun, yemek salonunun bir masasında halkın «keçeden balta» diye adlandırdığı Hasan Dinçer, her şey

den değerli sükûtuyla yemek yiyordu... İki masa ötede, bütün karlı dağlar heybetiyle, Vanın taşının, toprağının ağası, seneler geçtikçe zindeleşen Kınaz Kartal ağa, konuk ağırliyordu...

Ağam, ne haber Van Belediye seçimlerinden... Niye tutuyorsan, onca tuttuğun, ve hepinizin «reis» diye hitabettiğiniz, eski AP. milletvekili Şükrü Kösereisöğlü seçilmedi işte. Belediye başkanlığına... Demek öyle reislerin devri geçti artık...

Daha ötede, Türkiye'nin Beyrut büyükelçisi Taha Carımın şövalye profili içki kadehini yudumluyordu.

Dedeman oteli... Şimcik Ankara'nın en şık toplantı merkezi... Bir dev otel, ve tepesinde, küçük firuze ve yakut yuvarlacıkların yumuşak yumuşak aydınlatığı ruflu...

Bi'sey bana çarptı. Servisin, sürprizli çabukluğu, şaşırtan güleçliği, ve beklenmedik saygı havası... Yahı nelerden yoksunmuşuz ki, bu-lunca bunca seviniyoruz...

Efendim... Servis yapanlar, binlerce kişi arasından seçilmiş imiş... Bir görüşme sınavına tâbi tutulmuşlar mı... Bir, fizyonomi sınavına tâbi tutulmuşlar mı. Bir durum tutum sınavına tâbi tutulmuşlar mı... O sınavlardan sağlam çıkanlar da, dört ay kurs görmüşlermiş, sonra işletmeğe sunulmuşlar mı!

Bu Dedeman otelinin personelinin seçiminde gösterilen titizlik, ah, ah... başka yerde de gösterilseydi... Ah o başka yer!

Altından sükûtlü Hasan Dinçer, yemeğini yemeğe devam ediyordu sakın sakın...

Hayatı ölçmüş biçmiş tartmış, fazla hafif bulmuş ve nihayet o hafifliğe uymak için, AP de karar kılmış Kınaz Kartal ağa, ikramlarına devam ediyordu...

İki gözüm sosyalistçiklerim, nereden ayıkladıklarımı bilmediğim o «komprador» kelimesiyle çağırıp duracaklardı amma, Ankara, çok güzel bir müessese kazandı diye sevin-yordum, Akbaba, yapıcısı ister Devlet baba ola, ister bir mütevâzi vatandaş ola...

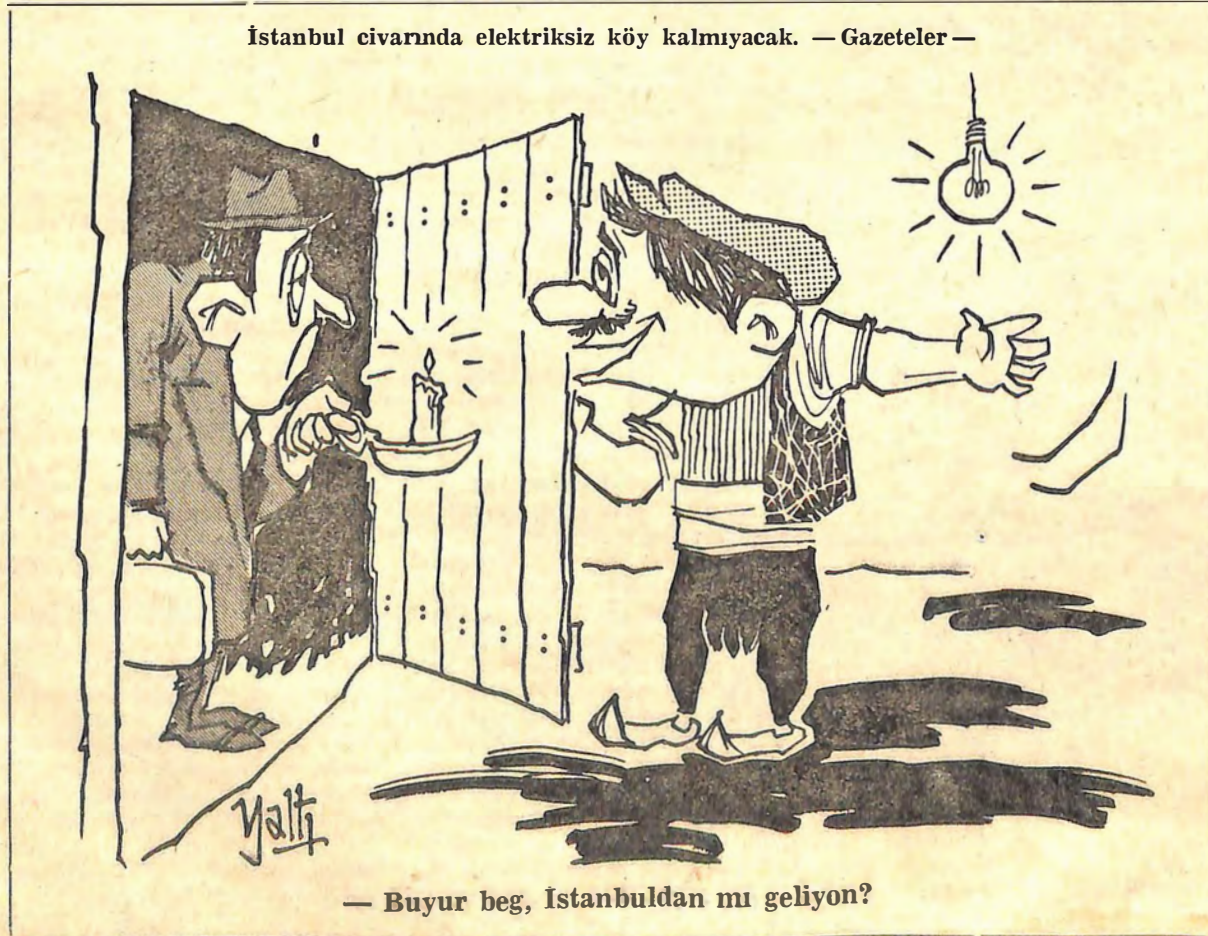
Nimet ARZIK

Fırat suyundan elektrik istihsal edilecek.. — Gazeteler —

CAF

İstanbul civarında elektriksiz köy kalmıyacak. — Gazeteler —

— Buyur beg, İstanbuldan mı geliyon?

Ne sihirdir, ne keramet!

Futbol YILDIZI

İLK topu, ben iki yaşındayken almış babam... Öyle bir saldırış saldırmışım ki babamın elindeki topa, iki dizimi birden yaralamışım o gün... Gece de topumla yatmışım. Ama o geceden sonra babamın yüzüne bir korkudur düşmüş.

— Aman hanım, bu oğlan fena saldırdı topa... Allah korusun sonra topa düşer okumaz da, büyüünce acından ölür. Yarından tezi yok, sen bu topu kaybet, demiş.

Annem usulcacık almak istemiş topu koynumdan. Ama ben, uyku arasında bile sınırsız yapışmışım topuma. Devrili gün, tanyeri ağarmadan başlamışım topa tekme sallamağa... Ne yemek yemişim, ne öyle uykusuna yatmışım, üstelik iki de cam kırmışım. Zavallı anneciğim gece yarısı göğsünün birini vermiş de elime, ancak öylelikle çekip alabilmiş topu.

O günden sonra komşu kızlarının yuvarlaklarına saldıрмаğa başlamışım. Eve bir misafir mi geldi, annem hemen tembihi çekiyormuş:

— Aman kızlar, göğsünüzü koruyun benim oğlandı!..

Hele bir Şadiye abla varmış ki, nah göğüsleri bir çift Diyarbakır karpuzundan farksızmış... Şayet bu abla İngiltere'de olsaymış Vehbi Koç kadar göğüs vergisi ödermiş. İşte bu abla beni çok sevdiğinden ötürü, ses çıkarmazmış göğüslerine saldırıp, toslar vurmama... Ama kızcağzın göğsünün üzerinde bir gün öyle mor çürükler bırakmışım ki, anası dayaktan pestilini çıkarmış. Yaşlı kadın, sırf merakını tatmin etmek için o buruşuk

göğüslerini benim ellerime bırakmış. İki dakika sonra ciyak ciyak bağırmağa başlamış:

— Akşam Osman görürse bu çürükleri öldürür beni, öldürür beni, diyormuş.

Bu olaydan sonra, bir daha Şadiye abla elletmez olmuş göğüslerini bana. Ağlamışım, sızlamışım, ter ter tepinmişim... Ne annemin sarkık göğüsleri, ne babamın kemikleşmiş popoları ağıtımı durduramamış...

İlkokula başladığımın ikinci günü müdür odasındaki küreye kaşla göz arasında öyle bir tos vurdum ki, o alçıdan küre tuzla buz olurken, yaşlı müdür de korkudan sus pus oldu... Sonunda, eğitsel ve bilimsel yollara başvuru olarak bana bir top alınmasına oy birliğiyle karar verildi. Babam okula yeni bir küre hediye ederken, müdür de yeni bir top hediye etti bana. Ve o gün, ilk defa olmak üzere mahalle takımını kurdum.

Sınıfta öğretmen ders anlatırken, bile, ben maçta hangi çocuğu, nereye yerleştireceğimi düşünüyordum. Çocuklar, «Ayva al» mı yazıyorlar, ben «Top al» yazıyordum. Çocuklar, «Elma at» mı yazıyorlar, ben «Gol at» yazıyordum. Daha doğru dürüst isimli yazmasını öğrenmemiştim ama, futbol terimlerinin çoğunu yazmayı okumayı öğrenmiştim.

Bir gün sınıfımıza müfettiş geldi. Sınıfın en tembeli olduğum için öğretmen beni en ön sıraya oturtmuştu ki, sınıfa giren bir müfettiş veya yabancı tahtaya kaldırmamasın diye. Ama bu kez öyle olmadı. Müfettiş, parmağıyla beni göstererek:

Turistlere filim gösterilecek. — Gazeteler —

— Bir filim çevirelim mi abla?

— Gel bakayım çocuğum, bize «Top at» yaz, dedi.

Ühüüüü, durur muyum artık? «Top at» yazdıktan sonra altına bir çizgi çekip, «Gol at», «Tac at», «Penaltı çek», «Pas ver», «İska geç», «Şut çek», «Hakeme gözlük - İnekoğlu inek» yazıp, bir de «Yuuuuuu» konurdum. Bir futbol hastası olan Müfettiş öğretmenimizin elin sıkı ve beni alınımdan öptü.

— Bravo öğretmen, bravo!.. Fevkalâde yetişmiş çocuklar, dedi.

Öğretmenimize böyle bir başarı kazandırmış olmama rağmen, yıl sonuna kadar top at'tan başka bir şey yazmadığım için sağolsun öğretmenim beni kırmadı. Hakikaten topu attırdı, hem de üç yıl üstüste...

Arkadaşlarım lise ikiye devam ederlerken, ben de ilkokul dördüncü sınıftan yaş haddi dolayısıyla emekliye ayrıldım. Zavallı babacığım, o gün yine dövüne dövüne:

— Futbolcu olacaksın, rezil olacaksın!.. Adam olmayacaksın, aç kalacaksın, diyordu.

Tuttu beni sanat öğreneyim diye bir terzinin yanına verdi. Evelallah, ustayı iki günde akort ettim. Üçüncü günü, ustamın da aşırı merakından olacak dikkâni kapayıp mahalle maçına geldik. Ve inanır mısınız, ustam o günkü maça hakemlik yaparak kırk yaşından sonra inek oldu...

Babam, baktı gördü ki bu ustanın yanında adam olacağım yok, tuttu bu sefer berberin yanına koydu. Aynanın karşısına geçmiş kurulmuş kabak kelleleri gördükçe onları bir topa ben-

zetiyo, tos vurmamak, tekme sallamamak için güç tutuyordum kendimi. Ama günün birinde onu da yaptım.

Bir adam gelmişti traşa. Kafayı parıl parıl, ense katmer katmer... Dönüp duruyordum adamın etrafında. Aynada o bilardo topu gibi kafayı gördükçe:

— Sen sabır ver Allahım, sen sabır ver, diyordum.

Ama bu yalvarmalar fayda etmedi. Ustanın fırçayı almasını fırsat bilerek koçlar gibi geriye çekildim ve yarıdan sığınıp adama tos vurdum... **Zavallı** adamcağzın o beton kafası bir anda aynayı param parça etti... Ustanın ve adamın şaşkın bakışları arasında ok gibi fırladım dükkândan... Suluğu mahallede aldım. Babamın, o günkü acıklı halini görecektiniz.

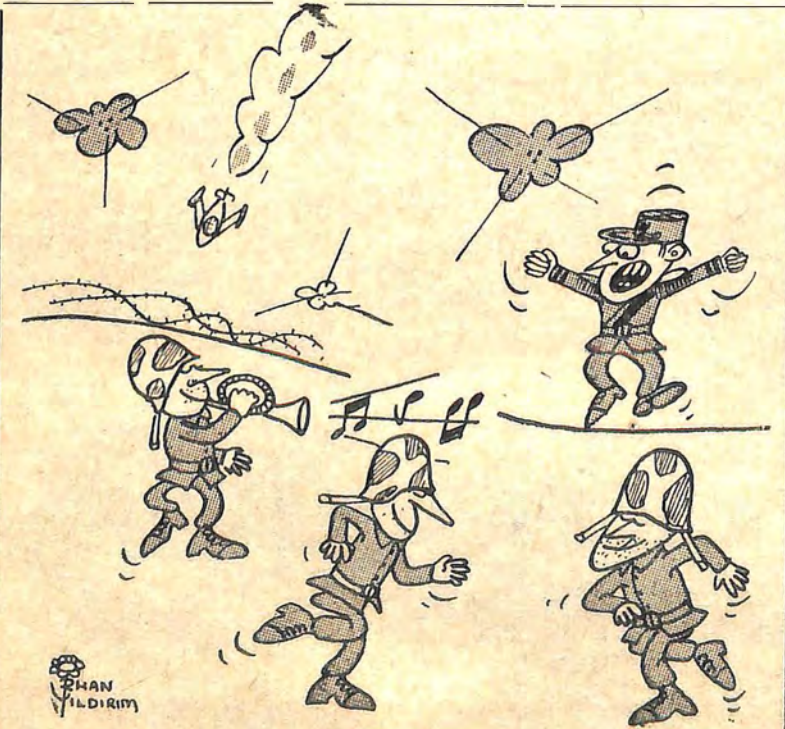
— Futbolcu olacak, acından ölecek, vah çileli başım vah!.. diyordu.

Aradan yıllar geçti... Mahalle takımından şehir takımına geçtim, oradan İzmir'e, oradan İstanbul'a... Ama bu yükselişler o kadar âni olmuştu ki, günün birinde bir de baktım, yılda iki yüzbin liraya transfer edilen bir futbol yıldızı oluvermişim. Adım da, tembel Mehmet'likten, yıldız Mehmet'liğe yükseliverdi.

Geçen gün babam anneme kışıyordu:

— Sana kalsa çocuğu zorla okutup avukat, doktor edecektin. Bereket oğlan akıllıymış da bizi dinlemedi. Sen o zaman zor görürdün böyle kaloriferli evleri, kapında bekleyen şoförlü hususî arabaları, diyordu...

Muzaffer İZZÜ

— Ulan!.. Ben sana hücum borusu çal dedim, Twist değil!..

— Patron, biraz da «dünyalık» bassak nasıl olur?

KARAFATMALAR!

Kızlar!.. işte bastırıldı sıcakları Temmuzun,
Gece kısa, gün uzun!..
Haydi, Kara Fatmalar!... Güneş göğsü yüceldi:
Banyo mevsimi geldi!..
* * *

«Can boğazdan geliyor insana!..» demediniz:
Hiç yemek yemediniz!..
Siz bu kış benzediniz «Oluruz şişman!..» diye,
Kıtlık çeken Hintliye!..
* * *

Sıtma mücadelesi sizinle uğraşmalı,
Bu işe savaşmalı:
Sıksa vücudunuzla bir kuru değneksiniz,
Siz: Sivrisineksiniz!..
* * *

Eğer bir kanat vursa bu sineklerden biri,
Sizi bırakmaz diri!..
Onlar size nisbetle pehlivan gibi gezer:
Aslan Mahmud'a benzer!..
* * *

Şimdi de kendinizi plâja atarsanız,
Kumlarda yatarsanız,
Yanarsanız, çekerek mayoları kasiğe,
Dönersiniz marsiğe!..
* * *

Öğle vakti uzanıp saatlerce güneşe,
Benzemeyin Habeşe!..
Plâjı çevirmeyin, serilip dört yanına:
Kömürcü dükkânına!..
* * *

Dün yanmış kızlar gördüm, dolaşıırken kumsalda:
Geziyorlar sandalda!..
Sanki kiral Faysalın Arap halayıkları,
Doldurmuş kayıkları!..
* * *

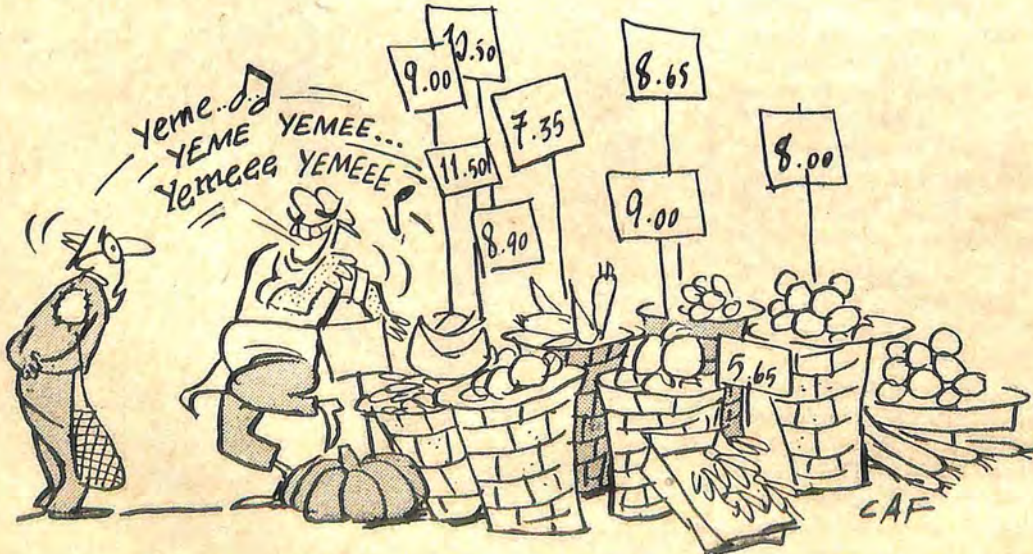
Kızlar!.. Sizin bulunmaz yer yüzünde denginiz:
Ne güzeldir renginiz!..
Güneş banyolarında kanaat edin azla,
Kavrulmayınız fazla!..
* * *

Kadın vücutlerinin gerçi mermer beyazı
Çiy durmaktadır bazı!..
Bu kireç aklığını soldurursanız biraz,
Tadına doyum olmaz!..
* * *

Çinliler sarı kalsın, vahşiler de kırmızı,
Sen beyazsın, Türk kızı!..
Karısına benzemek emelin midir senin,
Haile Selâsenin?..
* * *

Çimdik

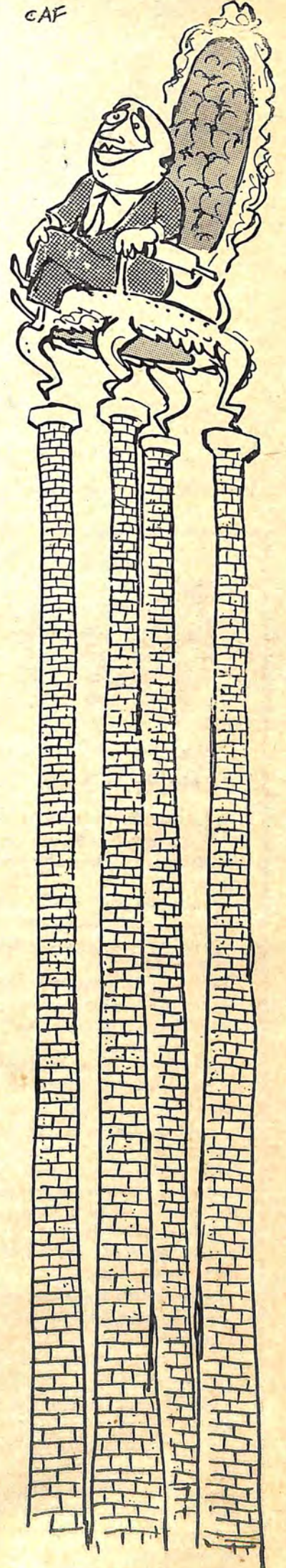
Sebze ve meyve fiyatları durmadan artıyor. — Gazeteler —

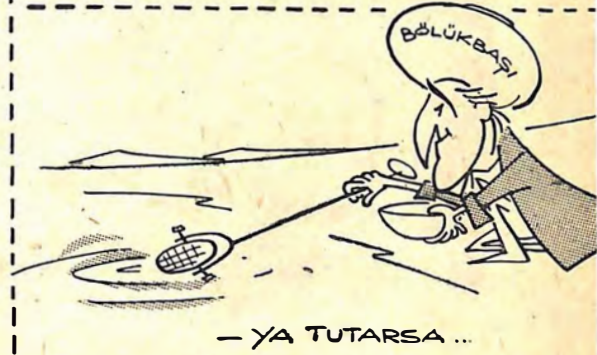
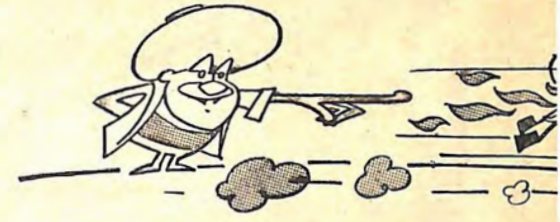
Ye, ye, ye'den sonra: Yeme, yeme, yeme modası!

Demirel Konya'da iki fabrikanın temelini attı. — Gazeteler —

CAF

Sağlam temel!

Hocanın eşiği

NASREDDİN Hocanın eşiğini çalarlar. Şurada, burada aranırken karşısına bir zevzek çıkar:

— Beyhude yoruluyorsun Hocam, der, senin eşek Sivrihisar'a kadı olmuş. İstersen git, kendisine sor...

Nasreddin Hoca eşiğinin yularını omuzuna vurup Sivrihisar'ı boylar. Doğru Kadı'nın yanına çıkar. Olayı anlatır.

Kadı efendi olgun ve hoşgörür bir adammış. Tatlı tatlı gülecek:

— Hakkın var hocam, der. Bir zamanlar ben senin eşiğindim. Fakat şimdi Tanrının inayeti ile kadı oldum. Senin hakkını yemek istemem. Al şu bir kese akçeyi, hem hakkını helâl et, hem de git, pazardan kendine bir başka eşek beğen...

Akşamüstü kadı efendiye Hocanın yine geldiğini haber verirler. Çağırır:

— Gel bakalım Hocam, ne arzun var gene?

Hoca utangaç utangaç önüne bakarak:

— Senin yerine genç, dinç bir dişi eşek satın aldım, der. Memlekete gidiyorum. Düşündüm ki, eski merkeblim kadılık makamına çıkacak derecede istidat sahibi idi. Ondan alınacak döl kılbılır ne üstün bir mah-

lûk olur... Şu benim dişi merkebimi bir gecelik odana kabul buyur... Yarın sabah gelir, dualar ederek alıp giderim!

Eflâtun devri

NASREDDİN Hoca bir ahçı dükkânı açmıştı Akşehirde. Bir gün içeriye saç sakalına karışmış, üstübaşı perişan iki derbeder girdi. Oturup alabildiğine yediler. Sonra, para vermeye sıra gelince, Hoca'yı yanlarına çağırdılar.

— Hoca, dediler, sen medrese görmüş, mantık okumuş adamsın. Devr-i Eflâtun'ı bilir misin?

Nasreddin Hoca «bilmem» demeyl kendisine yakıştırmaz. Hafiften kekeledi:

— Haaa, öyle bir şeyler okumuştuk ama yıllar geçti, pek hatırimda değil!

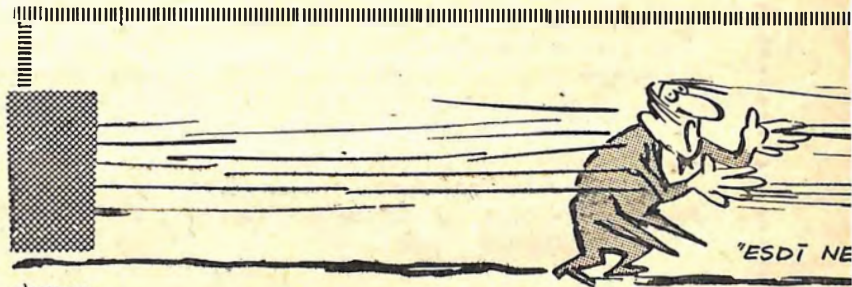
Meteliksiz müşterilerden biri:

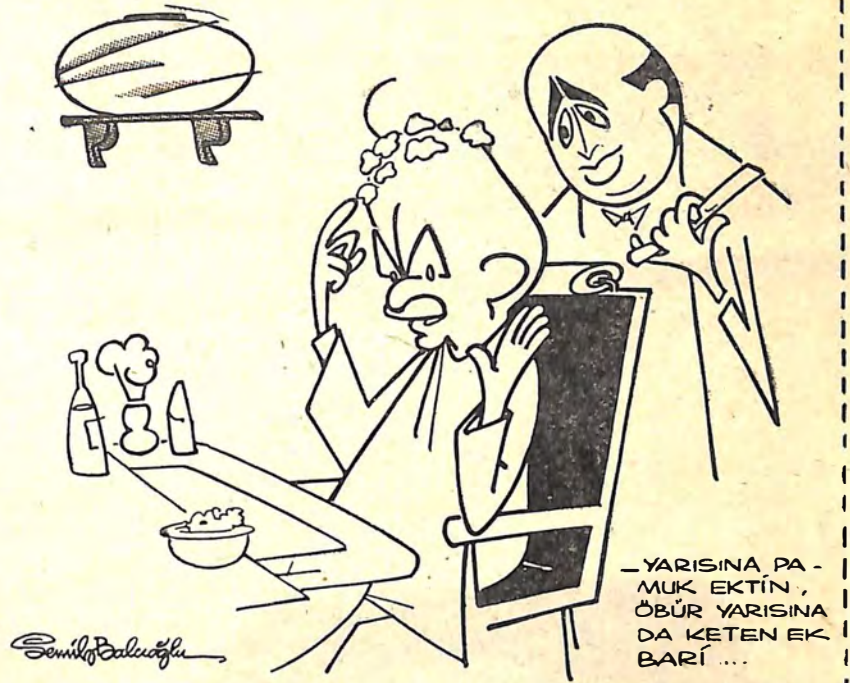
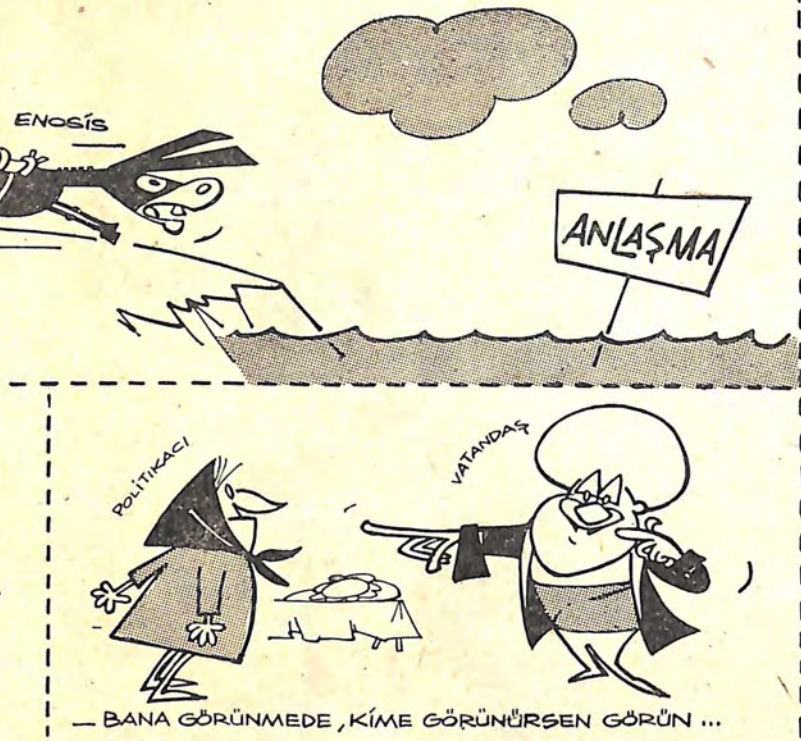
— Efendim, dedi, Eflâtun'un ince ve derin hesabına göre dünya meçhul bir yıldız etrafında her otuzikibin yılda bir kere tam dönüş yaparmış. Demek ki üçyüz yirmiki asır sonra sen yine burada ahçı olacaksın, biz de müşteri... Şimdilik bizi hoşgör, yediğimiz yemeğin parasını inşallah gelecek Devr-i Eflâtun'de öderiz, olur mu Hocam?

Hoca kalkmaya davranan müşterilerlni omuzlarından bastırıp:

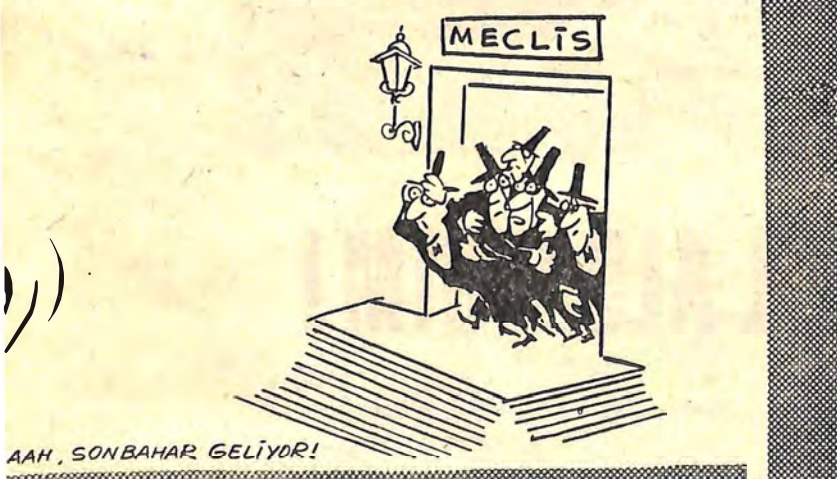
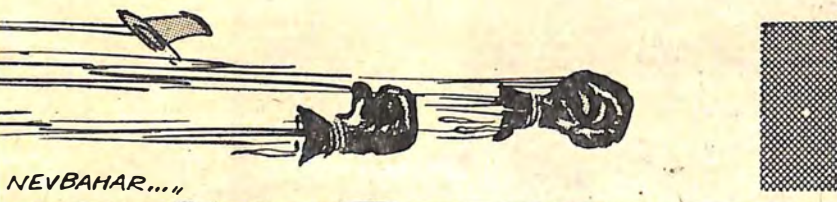
— Doğrudur, dedi. Ancak otuzikibin yıl önce ben burada yine ahçıydım. Siz de müşteriler olarak gelip yeyip içmiştiniz. O zaman da yine bu kanun gereğince para vermemiştiniz. Şimdi borcunuz ikileşti. Hem üçyüz yirmi asır önceki alacağımı, hem de bugünkünü almadan yakanızı bırakmam... Sökülün paraları!

Pîrimiz. Üstâdımız Nasreddin

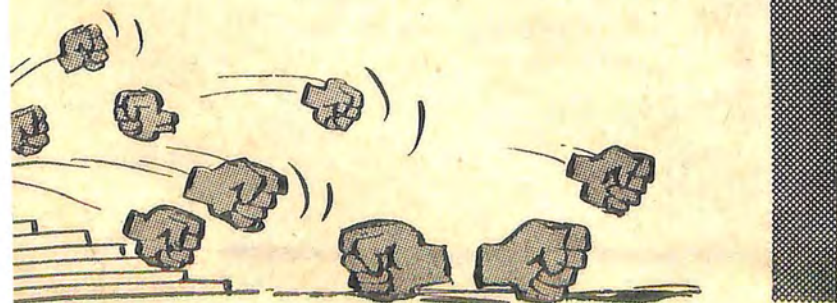

İlhamlar Haftası'na

BAHAR TEMİZLİĞİ!

Nasreddin Hoca'nın son isteği

TİMURLENK, Karahisarda konakladığı zaman Nasrettin Hoca merhuma pek fazla iltifat edermiş. Timurun nedimleri bu iltifatı çekemez, kıskanırlarmış. Bir gün aralarında karar vermişler:

«Bu hoca başımıza belâ ke-sildi, vücudunu dünyadan kaldırmadan bize rahat yok. Aramızda kura çekelim, kura kime isabet ederse o, hocayı öldür-sün.»

Bu karara birkaçı itiraz etmiş: — Timurlenk duyarsa Hocayı öldüreni sağ bırakmaz. İyisi mi hep bir arada hocayı bir kır ziyafeti teklif edelim. Dere kenarı bir yere götürür, orada hakla-rız. Timurlenk'e de «Hocanın başına bir kaza geldi» der, işin içinden temizce sıyrılırız.

Bu son teklifi hepsi kabul etmiş. Ama nedimlerin içinde Hocayı seven biri varmış. Hocaya işi çıtlatmış:

— Hocam, demiş.. Bu yakında ziyafete filân gitme.

Hoca da meseleyi Timurlenk'e açmış.

Gazaba gelen Timurlenk, tek-mil yakınlarını, nedimlerini hu-zuruna çağırtmış:

— Bana bakın, demiş, eğer hocanın kılına hatâ gelecek olursa hepinizden hesap soracağım. Hocayı kim öldürürse, beş dakika sonra onu da ben kendi elim-le öldürürüm.

Hoca, Timurlenk'i eteklemiş: — Aman sultanım, demiş. Edeceksin bir hayır, bari bana da yarasin. O adamı, ben ölme-den beş dakika evvel öldürsen de Nasrettin Hoca kulun da se-vinsel.

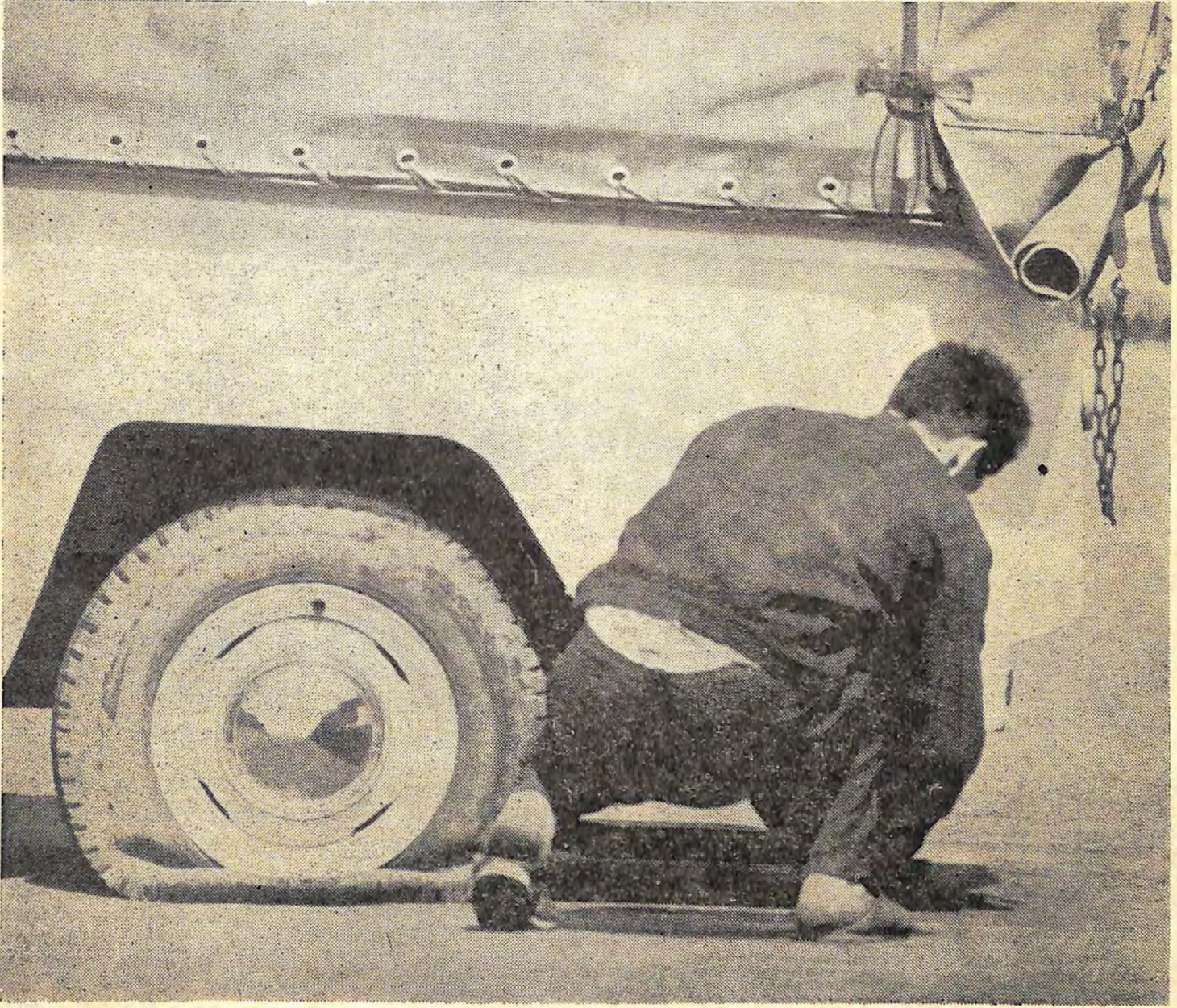
Çorba kaşığı

MAHALLENİN zengini dost-larına ziyafet verecekti. Toplantıya neşe dağıtsın diye Nasreddin Hocayı da çağırdı. Hoca öyle fırsatları hiç kaçırmaz. Daha kimse gelmeden kapıyı çaldı ve sofranın başına kuruldu. Biraz sonra, misafirler tamam olunca, ortaya bir kocaman kâse çorba getirdiler. Ama ne çorba, lezzeti dumanının kokusundan belli!

Ev sahibi, misafirlerine gizli bir göz kırpışla: «Ahçıbaşı bütün hünerini gösterdi bu çorba-da.. Tadına doyum olmaz.. Ye-meyen eşektir!» dedi.

Dâvetliler hemen kaşıklara sarıldılar. Nasreddin Hoca da öyle yapacaktı. Ama bir de baktı ki, önünde sadece kaşığın sapı var. Herkesin yan gözle bakıp gülümsediğini sezincedi, oyun ettiklerini anlayıverdi. Hiç aldırmadı. Önündeki kocaman ekmeğin içini oyup kaşığın sapına geçirdi başladı çorbaya daldırıp daldırıp içmeye.

Kâse boşaldığı zaman, hoca ağzını şapırdatarak: «Sâhiden ahçıbaşının eline sağlık, pek güzel olmuş.. Siz, bu çorbayı iç-meyen eşektir diyordunuz. Ben daha ileri gideceğim: Kaşığını yemiyen eşşoğluşektir!» dedi ve çorbada yumuşayan ekmeğin kabuğunu şapur şapur yedi.

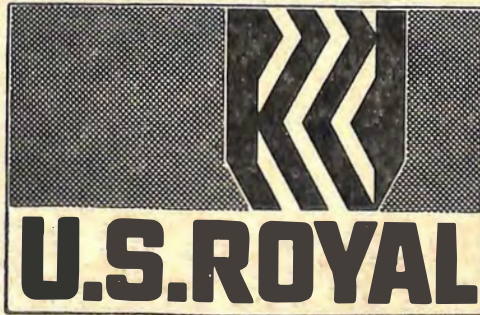
TUH...KEŞKE U.S.ROYAL ALSAYDIM!

Lâstik patlaması herkesin canını sıkar... Hele bu trafiğin sıkışık olduğu bir yerde vukubulursa... Böyle bir aksilik ihtimalini mümkün olduğu kadar azaltmak için tedbirli davranınız... U. S. Royal lâstikleri fazla yüke, sarsıntıya, darbelere, hararete karşı çok dayanıklıdır. Harika birleştirici CVC sayesinde lâstığın taban ve gövde kı-

sımlarının ayrılması ihtimali bertaraf edilmiştir. İmalâta münhasıran naylon iplikler kullanılır. U. S. Royal lâstikleri

her türlü yola çok iyi oturur. Rahat direksiyon sağlar. Vasitanızı U. S. Royal lâstikleri ile donatarak lâstikten yana rahat ediniz.

U. S. Royal lâstiklerinin her vasıtaya uygun bir çeşidi vardır.

YAMAN ŞOFÖRÜN LÂSTİĞİ

(Manajans: 1375—140)

AH. O burun!...

EPHRAİM KİSHON'DAN BİR HİKAYE

Sayın
David Ben Gurion
Kudüs

Sayın Başbakan,

Yirmibir yaşında olmama rağmen İsrail hakkında geniş bir bilgiye sahibim. Güzel memleketinize gerçekten hayranım. Bu arada, size olan saygımı ve kimya alanındaki başarılarınıza karşı duyduğum hayranlığı da belirtmek isterim. Sakın bunları, lâf olsun diye veya bir yahudi olduğum için yazıyorum sanmayın. Müsaade ederseniz, sizden küçük bir ricada bulunmak istiyorum. Bundan bir müddet önce İsrail'den dönen akrabalarımız, bir kutu içersinde mukaddes memleket toprağından getirmişlerdi bize. O günden beri evimize gelen misafirler, salonun baş köşesine koyduğumuz bu mukaddes toprak karşısında duydukları heyecan ve hayranlığı gizliyemiyorlar. Ancak size bahsetmek istediğim konu bu değil... Mektubumun asıl sebebi, kutunun sarılı olduğu «Dawar Hapoélet» mecmuasında gördüğüm onyed-onsekiz yaşlarında, burnunun ucu hafif yukarıya kalkık, portakal toplayan bir genç kız resmine ait. Bu resmi görür görmez kalbimden vuruldum... Tanrı, hiçbir insanı bundan daha güzel yaratamaz. Hele o burun!.. Ucu yukarıya kalkık, o ufacak burun!.. Bir türlü aklımdan çıkmıyor, o günden beri gözüme uyku girmiyor. Bu şekilde yaşamaktansa ölmek daha iyi. Size yalvarırım.. N'olur güzel burunlu müstakbel eşimi bulmama yardım ediniz!.. Mecmuadan kestiğim resmi mektubumla beraber gönderiyorum.

Saygı ve teşekkürlerimle...

Harry S. Trebitsch

ÇOK GİZLİ!

İsrail Elçiliği
Psikopat Dairesi
Washington

KİMDİR BU MECNUN?

Başbakanlık Özel Kalem Müdürü

ACELE — BAŞBAKANLIK ÖZEL KALEM MD. KUDÜS — BABASI İSRAİLE YARIM MİLYON DOLAR TEBERRUDA BULUNMUŞTUR STOP AMAN VAZİYETİ İDARE EDİN ŞALOM.

WASHINGTON ELÇİSİ

Sayın
Harry S. Trebitsch
Newyork

Sayın Trebitsch,

Gerek memleketimize, gerekse Başbakanımıza gösterdiğiniz samimi duygularınıza çok teşekkür ederiz. Güzel burunlu genç kıza olan temiz aşkınızı takdirle karşılıyor, müstakbel eşinizi bulmak için elimizden gelen yardımı yapacağımıza söz veriyoruz. Daha şimdiden, bütün İsrail Polisi seferber olmuş durumda. Ayrıca, özel surette yetiştirilen en iyi cins polis köpeklerinden de faydalanıyoruz. Araştırmaların seyrini bültenlerle size muntazaman bildireceğiz. Size ve SEVGİLİ BABANIZA en derin saygı ve selâmlarımızla..

İsrail Dışişleri Bakanlığı

ASRIN EN BÜYÜK AŞKI

AŞK UĞRUNA UYKULARI KAÇAN MİLYONER GENÇ — HARİKA BURUNLU İSRAİLLİ GENÇ KIZ

(TEL AVİV MUHABİRİMİZ BİLDİRİYOR) Bugünlerde bütün İsrail, milyoner Amerikalı gençle, güzel burunlu İsrailli kızın aşk macerasıyla meşgul oluyor. İsrail mecmualarının birinde çıkan, genç Harry S. Trebitsch'in âşık olmasına sebep olan resim, tetkik edilmek üzere Hayfa'daki Antropoloji Enstitüsüne gönderilmiş bulunuyor. İsrail Radyosu bu münasebetle her yarım saatte bir, güzel burunlu genç kıza çağrıda bulunuyor. Radyo ayrıca, bu hususta aydınlatıcı malûmat verenlere yüksek mükâfat dağıtılacağını da ilân etti. Genç kızın en mühim özelliği: burnunun aristokratik bir karakterde ve oniki derece kadar yukarıya kalkık oluşudur!

SON DAKİKA: Aramalara polisten başka, kara, deniz, hava kuvvetleri de katılmış bulunuyor.

İçişleri Bakanlığına
Kudüs

Sayın Bay,
Göndermiş olduğunuz genç kı-

Ergin Ortac

fotoğrafının kimliğini maalesef öğrenemedik. Anısk bu fotoğrafın, mecmuamızın 3 Ağustos 1937 tarihli sayısında çıkmış olduğunu tesbit ettik.

Saygılarımızla..
DAWAR HAPOÉLET
Yazı İşleri Müdürü

İsrail Dışişleri Bakanından

Sevgili Harry,

Bu mektubu şahsî işlerinize karışmak için yazıyorum sanmayın.. Vermiş olduğunuz mühim karar karşısında duyduğum hayranlığı belirtmek için yazıyorum sadece. Genç yaşta âşık olmak gerçekten güzel şeydir... Hele ilk bakışta âşık olmak, daha da güzeldir. Ancak, her şeyi peşpeşe gören genç âşıklar, bazı gerçekleri olduğu gibi görüp düşünemezler.

Ne netice vereceği belli olmayan bu romantik macera, kalbinizde güzel bir hâtıra olarak kalsa daha iyi olmaz mı? Daha çok gençsiniz.. Önünüzde uzun, mesut yıllar var.. Okuyun, gezin, eğlenin, seyahate çıkın.. Bu arada İsrail'i de gelip görün.

Sevgiler, selâmlar..
Golda

ACELE — DIŞİŞ GOLDA KUDÜS — OĞLUM KUDURUYOR GÜZEL BURUNLUYU HEMEN GÖNDERİN YOKSA TEK DOLAR BİLE YOL-LAMAM.

FRANKLİN D. TREBITSCH

Sayın
Franklin D. Trebitsch
Newyork

Pek Sayın Trebitsch, İsrail hudut devriyesinin geceli gündüzlü aramalarından sonra, güzel burnun sahibesini tesbit etmiş olduğunu size haber vermekle büyük şeref duyarız.

Sert tutumumuz karşısında kocasından ayrılmaya razı olan güzel burunlu müstakbel geliniz Fatima Bin Ebu El Hadschi, çocuklarıyla beraber Abu Chirbat El-Azun'daki evini terk ederek Newyork'a hareket etmiş bulunuyor.

Tanrı yardımcınız olsun...

İsrail Elçiliği
Washington

ACELE — İSRAİL ELÇİLİĞİ WASHINGTON — HARRY S. TREBITSCH ORTADAN KAYBOLDU STOP ALASKAYA KAÇTIĞI SANILIYOR.

INTERPOL

Çeviren: Ergin Ortac

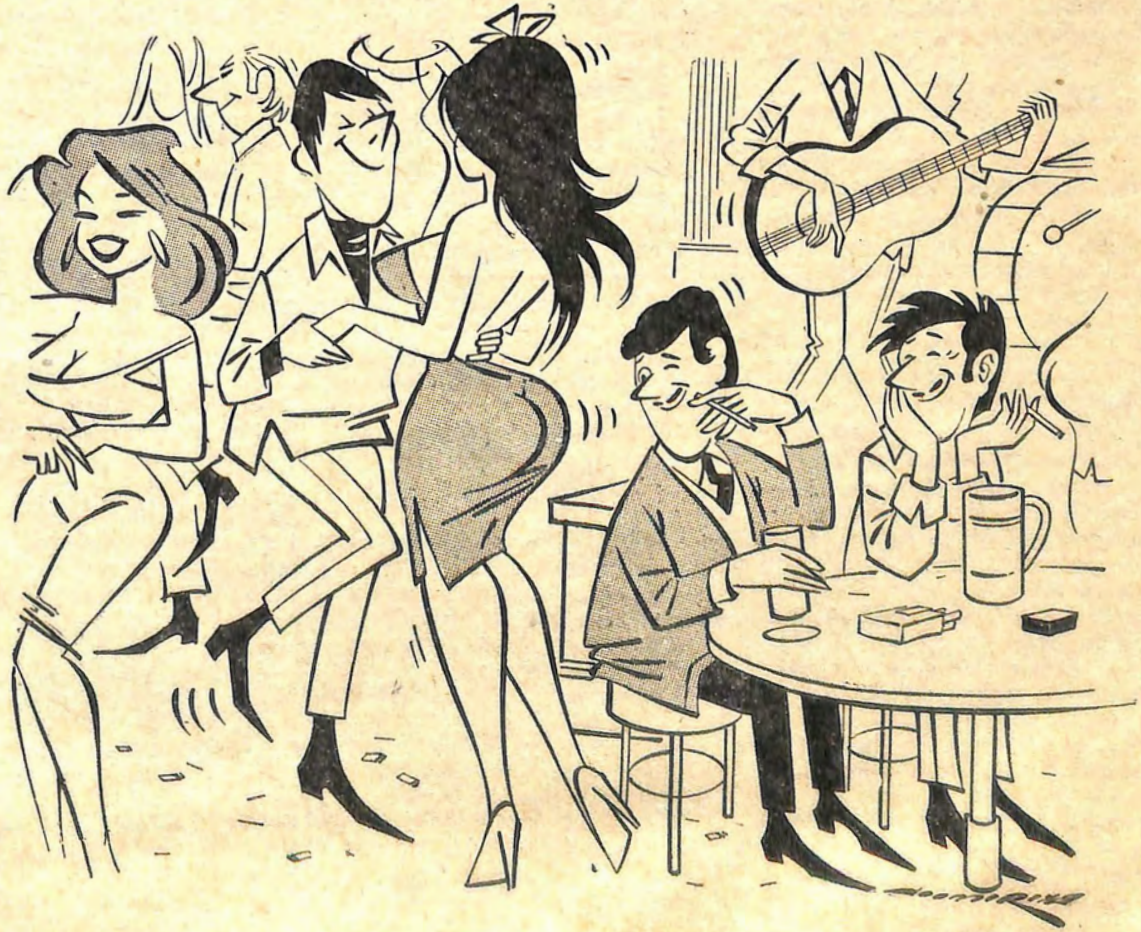
Korku

Çapkın genç otobüs bekleyen güzel kadına bayılmıştı. Onunla konuşmak için bir bahane düşündü, yanına yaklaşıp sordu:

— Affedersiniz siz rejisör Hasbi Tomruk'un eşi değil misiniz?

Kadın kaşlarını çatı:
— Hayır ben boksör Nazmi Yumruk'un karısıyım!

— Çok affedersiniz, rahatsız ettim, ona benzettim de..

— Bu müziğe neden «Ye-Ye» dediklerini şimdi anladım!

— 2 —

Ayhan gözlerini iri iri açarak, ablasının soyunuşunu seyreliyordu. Patiskadan yapılmış kombinezonu çiviye asarken, pencerenin açık olduğunu gördü:

— Osman, kapa şu pencereyi, dedi Sevim.

Osman, ağzının yanındaki kopye kalem izlerini elindeki kâğıda sildikten sonra gidip pencereyi kapadı. İçerisi iyice karanlık oldu... Sevim etrafına bakmıyor, kombinezonunu koyacak yer arıyordu. Ayhan, bu bekleyişten rahatsız olduğu için:

— Soyunsana abla, dedi.

— Sen karışma lan, diye Asaf onu dürttü.

Sevim, sutyenini tutan çengelli iğneyi açtı. Açar açmaz, iki diri göğüs, yayından fırlamış ok gibi ileriye atıldılar. Göğüslerinin altından tutarak yukarıya doğru kaldırdı. Uçlarına baktı... Kırmızı üzüme benziyordu uçları. Uzun uzundu. Elinin tersiyle bilinçsiz olarak bu uçları sildikten sonra, sağ göğsünün üzerindeki iplik parçasını aldı. Göz ucuyla çocuklara baktı. Ayhan'dan başkası bakmıyordu ona. Her ihtimale karşı yine bir tembih çekti Asaf'a...

— Eee be abla, dedi Asaf. Bakmıyorsun işte. Ne söylenip duruyorsun? Külotunun lastiğini tuttu... Tutmasıyla beraber, patiska külot kalçasının üzerine yığılıverdi... Kopan lastiği çekip çıkardı. Pencerenin yanına koydu. Leğenin içerisine, sırtı pencereye dönük olarak çömeldi. Kovayı yanına çekti. Parmaklarını suya daldırdı...

— Uuu, neredeyse soğuyacakmış, dedi.

Önce, başındaki bobin yerine konmuş telleri çıkardı. Sonra koyu siyah saçlarını omuzundan aşağıya bıraktı. Kafasını sinek konmuş gibi sallayıp saçlarını iyice dağıttıktan sonra:

— Sen de dön arkanı Osman, ne bakıyorsun öyle dik dik, dedi.

— Ben bakmıyorum ki, Ayhan bakıyor.

— Ayhan Baksın, o küçük.

— Ben büyük müyüm ki?..

— Bakma işte, o kadar.

Çocuk, kayıtsızca:

— İhh bakan varmış, dedi. Ben babama bile bakmıyorum...

Oysa Osman ablasına bakıyordu. Beyaz vücudunun üzerindeki keşfedemediği yerlere bakarak keşfetmeğe çalışıyordu... Ayhan da keşifteydi ama, o Osman gibi dikkatini topluyamıyordu. Onun da gözlerine ablasının göğüsleri takılmıştı. Bir müddet dikkatli dikkatli baktıktan sonra:

— Ablamın memeleri anaminkinden büyük, dedi.

Abla kızdı:

— Sus bakalım, ne biçim lâf o öyle. Bir daha duymayayım Ayhan, sonra ağzına biber korum.

Ayhan, ablasının yüzüne bakarak sırıttı:

— Dön bakalım sen de arkanı!..

— Ben sana bakmıyorum ki, pencereye bakıyorum.

— Kapalı pencerenin nesne bakıyorsun?

16

Ayhan cevap veremedi bu soruya. Sevim, iri kalçasını zorla döndürdü leğenin içerisinde...

— Haydi bakalım, şimdi ne göreceksiniz, dedi.

İki çocuk, ablalarının arkasında kayda değer bir şey bulamadıklarından kendi âlemlerine daldılar. Ayhan kütüğün üzerine bir takım çizgiler çizerek, kapı silgeç ve anten gibi kamyonun lüzumlu şeylerini işaretliyordu. Osman da eline geçirdiği bir düğmenin deliğinden üfleterek öttürüyordu...

Leğenin içi kirli suyla dolmuştu. Suyu değmemek için Sevim, doğrulmak mecburiyetinde kalmıştı. Başındaki köpükleri saçlarının ucundan leğenin dışına dökmemeğe çalışarak süt sağır gibi eliyle köpükleri toplamağa çalışıyordu. Bazı, iri köpükler sırtına yapıyor, bir müddet sonra suyla akıp gidiyorlardı kalçasının arasından...

Başını beş kere sabunladıktan sonra, kovanın dibindeki sudan taşın içine doldurdu. Bir fileye benziyen iplik tomarını bunun içinde iyice sabunladı. Köpürttü. Omuzbaşlarından başlayarak sabunlamağa başladı. Sıra bacaklarına gelince ayağa kalktı; dizkapaklarını, topuklarını iyice ovdu. Sıra sırtına gelince, Ayhan'dan yardım istedi.

— Sırtımı sabunlasana Ayhan!..

Ayhan, yattığı yerden doğrularak gerindi, ablasının yanına geldi.

— Ver bezi abla.

İplik tomarı ablasının sırtında kayıp gidiyordu.

— Sırtın çok kaypak abla.

— Öyledir.

— Çok güzel senin sırtın.

— Bırak ta konuşmayı, sabunla!..

O sırada dışardan Selâhattin'in sesi duyuldu:

— Açsanıza şu kapıyı yahu!..

Mediha:

— Kız yıkıyor, dedi.

— Tam bulmuş yıkanacak zamanı, iligime kadar ıslandım.

Ana, sabunlu ellerini kirlililerin birine sildikten sonra kapıya gelerek Sevim'e seslendi:

— Acele et kızım, baban geldi.

— Duydum anne, şimdi bitiyor.

Selâhattin söyleniyordu kendi kendine:

— Dinine yandığının dünyası, diyordu, hem sıırıslık olursun, hem de beş kuruşluk alışveriş edemezsin. Bilmem ki Allah bizleri düşünmez mi?

— Sus, günaha girmo, dedi kadın.

— Ne günahı be avrat!.. Ben kendimi bildim bileli Allah dedim, o bir kere olsun Selâhattin demedi. Dedi mi söyle?.. Varsa Hacı Ömer, varsa Zeynel ağa... Bilmem ki onların yumurtaları çift mi?

— Satamadın mı düdüklü şekerleri?

— Ulan avrat biz ne diyoruz, sen ne diyorsun be. Kim yer bu yağmurda düdüklü şeker!

Mediha tekrar sordu:

— Şam tatlısını da mı satamadın?

Adam isteksiz cevap verdi:

— Sattım, üçbuçuk liralık sattım. Hepsini kâr olsa n'olacak? Ekmeğe bile yetmez. Uff Allahım, madem

yarattın, insan yapaydın, madem insan yapmadın, neden yarattın?

— Sus be herif Allahını seversen, tövbe, tövbe!.. Günaha giriyorsun vallaha... Sen bak böyle dedikçe, yağmur da hızını artırıyor.

— Artırırsa artırsın... İslanacağım kadar ıslandım, bundan gerisi üstüme çeşmeyi açsan kâr etmez.

— Sana kâr etmez ama, odanın içini git de gör! Yatacak yer kalmadı içinde. Her taraf şırl şırl akıyor... Dedğim zaman mumu sürseydin...

— Süreriz. Dama da süreriz, biraz da sizin boğazlarınızın deliğine süreriz; ondan sonra da kurtula kalırız.

Kadın sinirli sinirli güldükten sonra:

— Hıh, dedi, mum değil ya kazık çaksan, yine de bilmez çocuk yokluğu.

Bir ara ikisi de sustular. Kadın sordu:

— Bir şey getirmedin mi?

— Getirdim... Pirzola getirdim, böbrek getirdim, kadayıf getirdim...

— Bırak dalga geçmeyi de, akşam ne yiyecek çocuklar, onu söyle. Öğlen domatesle idare ettiler; bari hiç olmazsa akşama yağlı bişey yesinler.

— Yağ var mı? diye sordu Selâhattin.

Bu kez de Mediha dalga geçti...

— Vaar, teneke teneke...

— Bırak dalgayı avrat.

— Sen geçerken iyi mi? Yok işte... Nerden olsun?

— İyi, Asaf gelsin de bakkaldan elli kuruşluk zeytinyağıyla, kırk kuruşluk da mercimek alsın. On kuruşluk da kimyon... Üzerine dökeriz.

Kadın hiç cevap vermedi. Biraz sonra hatırlamış gibi:

— Ekmek de herif, dedi.

Adam heyecanla:

— İki ekmeğin ikisini de mi yediniz? diye sordu.

— Yedik ya... Ne yesinlerdi çocuklar? Ekmeğin yanında zifir bir şey mi vardı?

— Yeyin oğlum yeyin. Sizin bu yeyişinize ekmek fabrikası olsa dayanmaz. Nasıl olsa hükümet darp-haneyi bizim evde kurmuş. Ulan vallaha, madenini tükettirdiniz bir haftada.

Kadın hızlı hızlı konuştu:

— Çok söylenip durma da, oğlan iki de ekmek alsın, dedi.

— Vay anam vay!.. Gitti desene yüzelli kuruş daha. Dünyanın çilesini biz çekiyoruz billâhi. Üçbuçuk liralık alışveriş et, ikibuçukunu harca. Gel git, biz bu tatlının ana parasını da yiyeceğiz ya, bakalım ne zaman?

— İstersen ye. Bu defa ne Nurl emmiye giderim borç istemeğe, ne de Hüseyin efendiye.

— Kim yiyor be? Günde bir tane gazete alıyoruz, o mu battı gözünüze?

— Battı ya, nene gerek senin gazete. Ne mebus olacağın var, ne de muhtar.

Adam horozlandı:

— Mebus olacam, var mı bir diyeceğin? Namussuzum avrat, ben bir mebus etseler yok mu, bir ge-

ce içinde gecekonduların hepsini ateşe veririm.

— Çingeneyi padişah yapmışlar, önce babasını asmış.

— Küflü kafa!.. Sen benim niye yaktığımı biliyor musun?

— Isınmak için mi?

— Yoo, seyrine bakmak için... Deli, yakar da her birinin yerine alısından apartmanlar dikerim.

Kadın kızdı:

— Bırak Allahını seversen Selâhattin. Yine başladın deli Mâmut gibi konuşmağa. Ondokuz senelik evliyiz, en azından onbeş yıldır mebusluk lâfı edersin. Bok mu olacaksın mebus olup da?.. Yok mu sanki bu memleketin mebusu. Bilmezler mi bizim bu halimizi? Bal gibi bilirler; bilirler ama, bilmemezlikten gelirler. Yarın sen de olsan, ben de olsam, üç gün sonra buraya gelir, aman herif, biz burada mı oturuyorduk deriz. İnsan oğlu bu...

— Ben unutmam namussuzum. Hem benim kafam onlarınkinden daha iyi çalışır. Bir kat elbiseyle, bir de o yakası dik mintanlardan aldım mı tamam... Bir de haziran çubuğundan baston alırım. Ver elini Ankara!.. Ben size oradan para yollarım, radyodan selâm bile yollarım.

Kadın, iki ellerini yanlarına vurarak:

— Uff Allahım, sen bana sabır ver bu heriften yarabbim, dedi. Herifin cebinde ekmek parası yok, radyoynan selâm yollar, damı bahçe süzgeci gibi akar, Ankara'dan para yollar.

— Ne yani radyoya mı kafan bozuldu? Gider müezzın Sefergilden dinlersiniz.

— Hadi hadi herif. Sen iyice delenmişsin. Bırak da bunları, gir içeri yıkan!

— Sevim çıkmadı ki daha... Dondum da. Hem neden yıkanyormuşum ben?

— Kirlî değil misin?

— Değilim. Hem ikisini bir arada çıkarsak daha iyi değil mi?

— Neyi yani?

— Neyi yanısı var mı ulan avrat. Hem fakiriz dersin; hem de işin iktisat tarafını bilmezsin...

— Olmaz şimdi, dedi kadın.

— Nasıl olmazmış?.. Kız çıkınca bir bahaneyle Kadriye halagile yolların. Çocukların hepsini de bak-kala salarız. Biriniz ekmeği, biriniz mercimeği, biriniz de yağı alın, gelin, deriz... Hepsini evden tıydu müydü, hemen beş dakika içinde yaparız.

— Bakıyorum da herif, adam asanlar gibi konuşuyorsun... Hep beş dakika diyorsun, sonra da çocukların önünde beni rezil rüsvay ediyorsun... Artık büyüdüler, öyle babanızın arkasına şişe çektim, yok babanızın basur ilacını sürdüm. Yutmazlar herif, yutmazlar. Görmedin mi geçende Asaf'ın kıs kıs gülüşünü. Oğlanın kapıda tuttuğu türküyü unuttun mu? Ceviz oynamağa geldim odana, diye inekler gibi bağırmadı mı?

— Piç kurusu.. Anasını sattığının fakirliği. Ulan avrat, bir de istemezsin mebus olduğumu be...

(Devamı var)

CEYMİS BONT

003½

Çizen

BÜLENT
EREN

16

CEYMİS BONT İLE KIVIRIR, YE-YE KULÜBÜNÜN YOLUNU TUTARLAR

BİRİSİNİN ANNESİ TURSİL KULLANMAMIŞ

“Geçen gün annesi bize gelirken Yaman’ı da getirmişti. Yaman, ismi gibi yaman bir çocuktur... Tiril tiril kıyafetine de diyecek yoktu doğrusu. Komşumuzun kızı Pınar’la oynarlarken dikkatimi çekti; elbisesi bembeyazdı. Annesinin TURSİL kullandığı nasıl da anlaşılıyordu.”

Etrafınıza bakınız...

Tursil kullanan aileler derhal belli olur.

Tursil bütün tecrübeli ev hanımlarının kullandığı saf sabun tozudur. Tursil’le yıkanan çamaşırlar keçeleşmez; yumuşaklığını muhafaza eder. Tursil elleri bozmaz. Az Tursil çok iş görür. İşte bu yüzden Tursil’in satışı bütün diğer markaların satış toplamından fazladır.

**TURSİL gözle
farkedilecek derecede
daha beyaz yıkar**

**TURSİL
kolay yıkar
temiz yıkar.**

(Manajans: 1376—144)

Meşhurlar! Güldürüyor!

Sanatçılar üzerine

Ben dururum!

ROSSINI'nin heykelini dikmek için Milano'lular bir kampanya açmışlardı. Yedisinden yetmişine kadar herkes bu kampanyaya seve seve katılmış, kısa zamanda toplanan paralar milyon aşmıştı.

Paraya aşırı derecede düşkün olan Rossini bu haberi duyunca,

— Yahu, demişti, bu parayı heykelime harcayacaklarına bana versinler, meydanın ortasına çıkar ölünceye kadar heykel gibi dururum ben!

Öyle lâfa, böyle cevap!

ÇOK genç yaşta büyük şöhrete ulaşan Alexander Puschkin, bir gün baloda güzel bir kadına rastlar. Puschkin hemen gider, genç kadını dansa kaldırmak için önünde eğilir. Genç kadın, Puschkin'i şöyle bir süzdükten sonra,

— «Çocukla dans etmem!» diye başını çevirir.

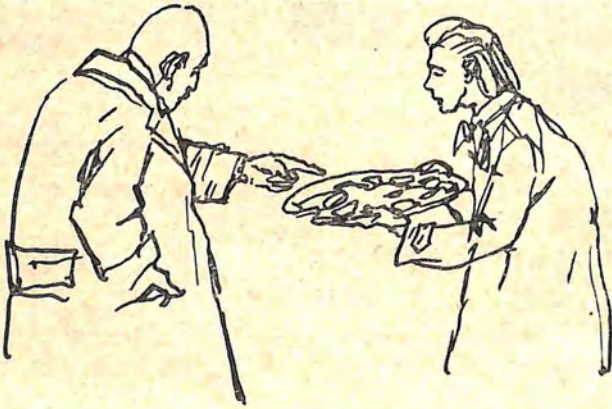
Bu beklenmedik cevap karşısında Puschkin önce biraz şaşırırsa da, hemen kendini toplar,

— Affedersiniz hamfendi, der, çocuk beklediğinizi bilmiyordum!

Doğrusu hayret!..

MÜNİH Güzel Sanatlar Akademisinin öğretim üyelerinden Profesör Wilhelm Von Diez, bir gün öğrencilerden birini yanına çağırır,

— «Göster şu paletini bakayım!..» der.

Profesör Diez, öğrencinin uzattığı paletle bir müddet baktıktan sonra,

— «Böyle güzel bir kırmızı, tatlı bir mavi, canlı bir yeşil, hoş bir sarı dururken insan nasıl bu kadar berbat bir resim yapar, doğrusu hayret!..» diye söylenir.

Yazlık elbise alamayan bazı çöpçüler çıplak çalışıyorlar.
— Gazeteler —

Âdem baba!

Geçim yolu

BİR akşam üstü yürüyüşe çıkan Wagner'i, sokaktaki laternacı-lardan biri görüp tanıyınca, üstadın «Lohengrin» valsini çalmaya başlar hemen. Fakat bunu o kadar acele ve berbat bir şekilde çalar ki, Wagner daha fazla dayanamaz, laternacının elinden laternayı kaptığı gibi «Lohengrin» valsini hakiki temposuyla çalmaya başlar.

Ünlü bestekâr parçanın nasıl çalınacağını gösterdikten sonra, laternacıya bol bahşış verip yanından ayrılır.

Ertesi gün laternacıyı görenler, laternasında şu tabelâyı asılı bulurlar: «Richard Wagner'in talebesi!»

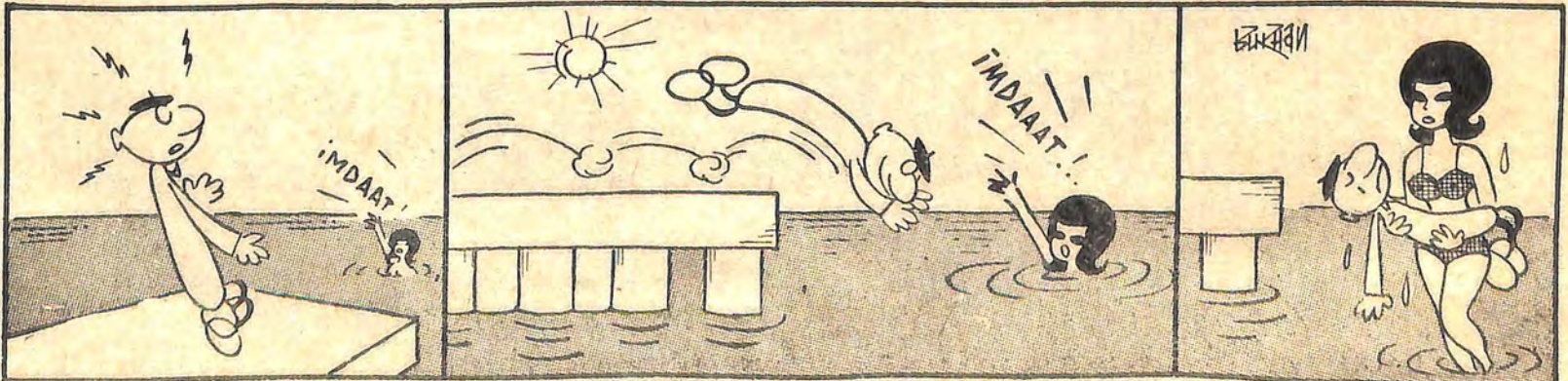
Seksen yaş!

ANDRÉ Maurois hergün muntazaman birkaç saat çalışırdı. Sekseninci doğum yıldönümünde, o gün çalışmamasını tek-lif eden yakınlarına, ünlü yazar şöyle cevap vermişti:

— Bu teklifinizi otuz yaşındayken kabul ederdim belki... Ama bu yaşta, günümü boşuna geçiremem!

KALENDER NİYAZI

Çizen: BURHAN

SAÇLARINIZ DÖKÜLÜYOR MU?

AK-YOK
saç friksiyonu

HER SAÇA HER YAŞA

BİR
TECRÜBE
KAFİDİR

ŞATIROĞLU.....
KOZMETİK SANAYİİ.....
TEL: 27 14 54 İSTANBUL

İSTANBUL ve havalisi SATIŞ DEPOSU MÜMESSİLLERİ Teziş üriyat ve ecza levazımatı dep. koll. gti.
Çiçek pazarı Vakıfhan cad. No. 16 Tel: 22 11 92

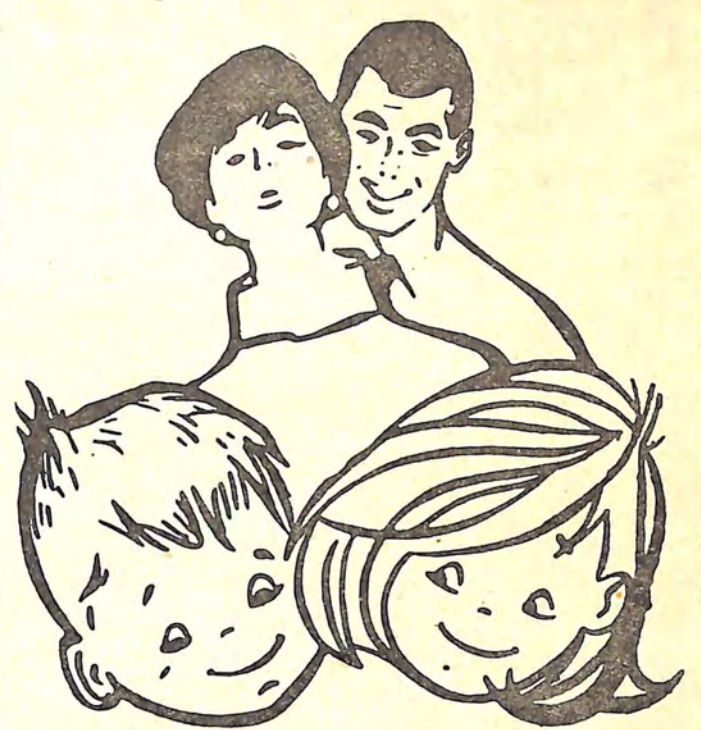
ANADOLU SATIŞ DEPOSU MÜMESSİLLERİ
ANKARA ve Havalisi
AYNI İNCEKARA ve MEHMET CENGİZ
Posta Cadd. Modern Çarşı No. 311 Tel: 117513

TRABZON, ERZURUM, KARS, GİRESUN.
HOPA ve Havalisi
Doğu Ecza Deposu Limited Şirketi
Gazi Paşa Cadd. Tel: 1010

KONYA, KAYSERİ, ve Havalisi
Sultanlar Ecza Levazımatı Deposu
KASIM GÜRCİNAR
Terzîoğlu Paşası Kat 1 Tel: 1855

ADANA, İÇEL, İZMİR, ve Havalisi
Emek Üriyat Deposu ZAKIR KAVUSLU
Kızılay Cadd. 99 Sok. 10/B Tel: 6171

İSTANBUL REKLAM

**ANADOLU
BANKASI**

AİLENİZİN BANKASIDIR.

(Feza Reklam: 100—139)

REKLAMINIZI
GAZETE VE DERGİLERLE
DEĞERLENDİRİN!

**BASIN
İLAN KURUMU**

YURT İÇİ VE YURT DIŞI REKLAMLARINIZ İÇİN
HİZMETİNİZDEDİR

Genel Müdürlük:
Cağaloğlu, Türkocağı Caddesi No. 4
İstanbul

Telefon: 27 66 00 - 27 66 01
Telegraf adresi: BASINKURUMU

(Basın: 15495—143)

amatör
sinemacılara
müjde:

**8
mm.**

Kodachrome II

RENKLİ SİNEMA FİLMİ
gelmiştir. Bayilerden isteyiniz.

(İlançılık: 4172—142)

ÇOKTANBERİ BEKLEDİĞİMİZ
Deniz Motorları
GELDİ

İçten ve dıştan takıma muhtelif marka ve takatte az miktarda
DENİZ MOTORLARIMIZ gelmiş, TAKSİTLE satışa arz edilmiştir.

SABRİ ACARSOY MAĞAZALARI

Tophane, Boğazkesen C. 155—174—175 — Tel: 49 18 76

(Yıldız: 665—141)

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ:
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası
Sekreter: Selami M. Yurdatap

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi,
No. 8-10 Daire: 3. İstanbul
Telefon: 22 18 11
Kırtı: 100 kurustur.
Bu gazete Basın ahlakı yasa-
sına uymayı taahhüt etmiştir.

Milletler Gülüyor

Afyonkeşler

İki kafadar ilk defa olarak afyon çekmişlerdi. Şişmanı oturduğu yerden rahat, rahat konuşmaya başladı:

— Ben şimdi bütün dünyadaki mücevherleri, altın stoklarını bütün sarayları, bütün yatları ve hattâ şu önümde danseden sarışın dilberi elde edebilecek bir haldeyim!

Kısa bir sessizlikten sonra zayıfı, tatlı bir rüyadan uyanır gibi gözlerini açtı, mağrur bir tavırla:

— Bütün bunları sana satabileceğimi ummuyorum!
Dedi.

— Bisiklet çalarken mi yakalandın?.. Yazıklar olsun!.. Baban senin yaşındayken hep lüks otomobiller çalardı!

Sigara yasağı

İsviçre trenlerinden birinde seyahat eden bir turist, kompartimanda sigara içiyordu. Bunu gören kondüktör:

— Sigara içmeyiniz mösyö..

Turist:

— Evet, biliyorum, dedi, bütün arkadaşlarım aynı şeyi söylüyor..

Kondüktör sesini yükseltti:

— Size söylüyorum, sigarayı bırakmanız lazım!

Turist tasdik etti:

— Öyle, doktorum da her sefer bunu tenbih eder.

Kondüktör sertleşmişti:

— Yeter, sana sigara içmek yasak diyorum..

Turist pişkinlikle:

— İşte, dedi, karım da durmadan bunu tekrar eder durur!..

Kaynana

Kadın, kocasına sordu:

— Alfredo, en son olarak anem bizde ne kadar kaldı?

— On gün, iki saat, sekiz dakika!..

Ne giymiş?

Tanınmış bir film yıldızı ile röportaj yapan bir gazeteciye arkadaşları sorar:

— Ne giymişti yıldız?

Gazeteci şu karşılığı verir:

— Maalesef bir şey söyleyemem, çünkü masanın altına eğilip bakmadım!

— Aramızda kalsın, ancak üçüncü kurşunda avlayabildim..
— Aramızda kalsın, ben de üçüncü dükkanda!

Yazısız

Yazlık

İki arkadaş arasında:

— Bu yazı dağda mı geçireceksin?

— Hayır, fiyatlar çok yüksek!

— O halde denize mi gideceksin?

— Hayır, orası da çok tuzlu!

Eskici

Eskici, pencerede duran yaşlı kadına seslenir:

— Sizde satılık boş şarap, bira şişeleri var mı?

İhtiyar kontes gözlüğünün altından adama ters, ters bakar:

— Yüzüme bak, ben, öyle bira, şarap için takımdan mıyım?

Eskici:

— Affedersiniz, der, ben boş ilaç şişeleri de alırım!

Aynı kumaş!

Baba, kızına çıktı:

— Beni dinle Maria, dün gece geç vakitlere kadar konuştuğun delikanlı ile bahçede başbaşa kaldınız, annen ne diyor buna?

Kız, mânalı bir gülümseme ile cevap verdi:

— Bütün erkekler birbirine benzer, dedi.

Yazısız

At yutmuş!..

Timarhanede bir akıl hastası doktora yalvarır:

— Bir at yuttum, içimde tepiniyor, Allahaşkına kurtarın beni ondan.

Doktor, durmadan ağlayıp sızlayan deliyi bahçeye çıkardı, bir sezlonga yatırdı, klorform koklatıp bayılttıktan sonra asistanlarından birine civardan bir at tedarik edip getirmesini söyledi.

Yarım saat sonra ayılan deli yanı başında bir atın durduğunu gördü. Doktor sordu.

— Bak işte atı çıkardık, rahat ettin mi şimdi?

Deli, ata bir daha bakarak:

— Nee?.. Dedi, siyah at mı?

Doktor, başını salladı:

— Evet, ne var?

Deli, cevap verdi:

— Ama yuttuğum at beyazdı!

— Bu kadar sıkılgan olma canım, ellerinle dayanıver!

Gondol sefası

Karı koca Venedikte dolaşıyorlardı. Bir aralık koca bir goldolcuya seslendi:

— Bizi San Marco'ya kaç götürürsün?

— Binbeşyüz frank sinyor..

— Peki ben yalnız binsem?

— Hiç farketmez yine binbeşyüz frank.

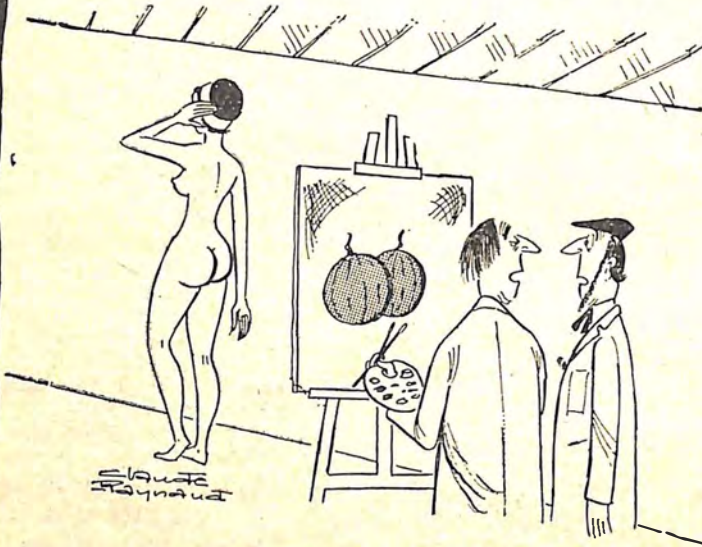
Bunun üzerine koca karısına döner:

— Gördün mü senin bu memlekette hiç değer yokmuş!

Yazısız

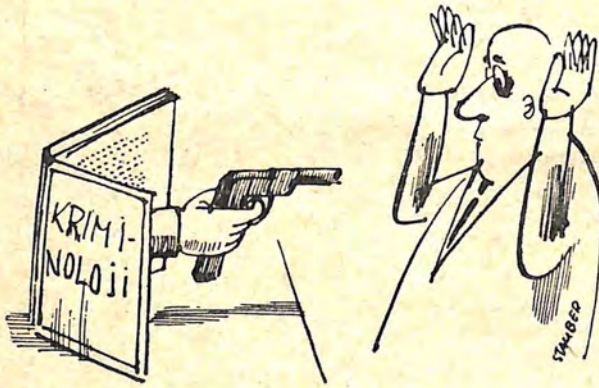
Dünya KARİKATÜRLERİ

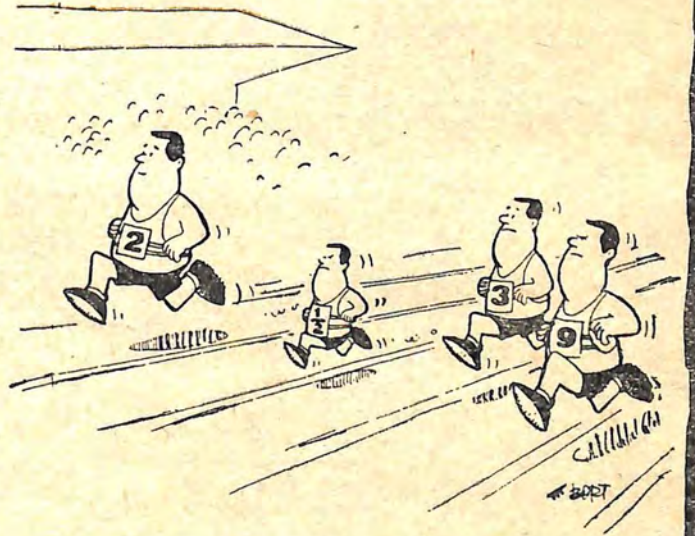
-NE YAPAYIM, KARPUZ ÇOK PAHALI...

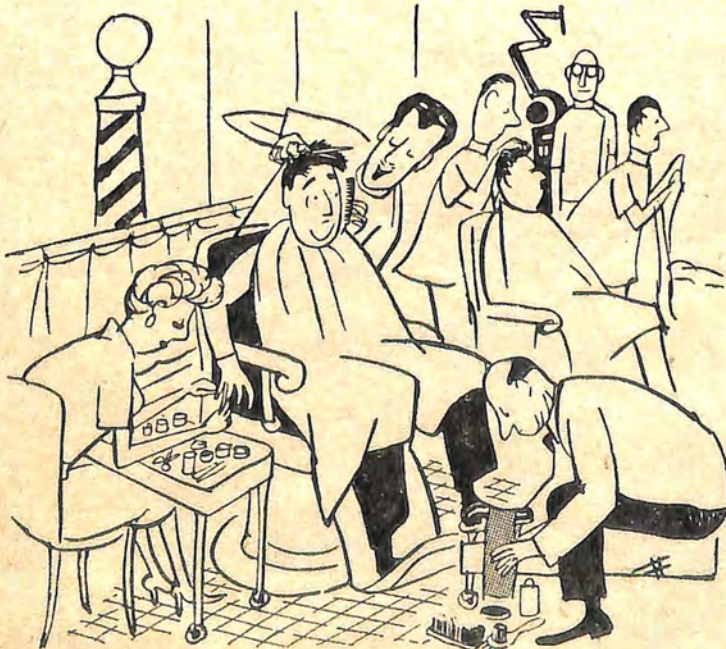
-PATRONUM MU?...TİPKİ CLİFF RİCHARD...
YALNIZ SAÇI VE SESİ YOK!

YAZISIZ

YARIM PORSİYON!

-EMREDERSENİZ, DİŞÇİMİZ DE VAR!

GARSON - MÜSAADE BUYURURSANIZ
OTURAYIM, HESAP UZUN
SÜRECEK...

Bankanıza danışarak...

Cemiyetin en küçük topluluğu ailenin tasarruflarını değerlendirmesinde çeşitli problemleri olmaktadır. T.C. Ziraat Bankasının bütün şubeleri bu problemlerinizin halli için rahatça ve çekinmeden müracaat edebileceğiniz yegâne bankadır. T.C. Ziraat Bankası sizin bankanızdır.

- * Tasarruflarınıza %6,5'a kadar faiz.
- * Vadesiz mevduatta her 200 liraya,
- * Vadeli mevduatta her 100 liraya bir kura numarası.
- * Hesabınızda, vadesiz ise asgari 400, vadeli ise asgari 200 lira bulundurunuz.
- * Kazanma şansınızı arttırmak için tasarruflarınızın tamamını bankamızda toplayınız.

T.C. ZİRAAT BANKASI

Aklaka

«Milli Güvenlik Genel Sekreteri, Bakanları sineklerle savaşı çağırıyor.» — Gazeteler —

YAZISIZ

